

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

MATĚJ ČMEJLA Z ADMIRY NA EURO!

SRPEN 2012 / ZDARMA

TÉMA HORNÍ MĚCHOLUPY A VYTOUŽENÁ ČFL | **JAK ŽIJE** MICHAL HORNÁK | **MLÁDEŽ** CEE CUP 2012

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

Pražská teplárenská a.s., Partyzánská 1/7, Praha 7 / www.ptas.cz

STR. **2-5**

ROZHOVOR

MATĚJ ČMEJLA
O ADMIŘE,
FAČR, EURU

STR. **8-9**

TÉMA

SK HORNÍ MĚCHOLUPY
VLAK DOJEL
DO CÍLE!

STR. **24-25**

PROFESE

JAN MIKEŠ
AUDITOR
Z BRANÍKA

EDITORIAL

Vítejte na prahu nové sezony!

Dovolte, abych vám všem popřál do ročníku 2012–13 hodně štěstí v naplňování stanovených cílů a plno radosti v činnosti, které se každodenně věnujete.

Podobně jako před rokem jsme připravili i letos slavnostní výkop nové sezony (tentokrát na hřišti SK Hostivař) a nabídli vám prostor setkat se s kolegy ze všech pražských klubů i s námi z vedení Pražského fotbalového svazu na neformální úrovni. Věřím, že druhé pokračování „bierfestu“ bude platit za potvrzení příjemné tradice.

V době, kdy se naplno rozbíhají soutěže v hlavním městě, bych vás rád obeznámil s novými partnery svazu. Jsou jimi e-shopy Extrafotbal.cz a Kasa.cz, které tak doplnily Pražskou teplárenskou a Alexandrii, tedy společnosti, s nimiž už nějaký čas úspěšně spolupracujeme. Věřím, že právě rozšíření týmu partnerů pomůže k neustálému zdokonalování našich služeb pro vás, zástupce klubů i fanoušky.

Hezký zbytek léta!

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

POD PALBOU
ROZHODČÍ MARTIN SUCHÝ

STR. **6**

ZAJÍMAVOST
POSLEDNÍ ŠKVÁRA JE PRYČ

STR. **10 - 11**

HISTORIE
PRÁZDNINOVÉ DOHRÁVÁNÍ

STR. **12 - 13**

JAK ŽIJE
MICHAL HORŇÁK

STR. **14 - 15**

MLÁDEŽ
UNICEF CEE CUP

STR. **16 - 17**

MLÁDEŽ
TALENT KRISTIAN SELL

STR. **18**

EXTRA
LETNÍ LIGOVÝ POHÁR PRAHY

STR. **20**

KLUB
AFK SLAVOJ PODOLÍ

STR. **22 - 23**

TRÉNINK
JAK SPRÁVNĚ REGENEROVAT?

STR. **26 - 27**

FOTO MĚSÍCE
WEB PFS

STR. **28**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK III – SRPEN I VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1 | **KONTAKT:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | **REDAKCE – EDITOR:** Lukáš Vrkoč | **SPOLUPRACOVNÍCI:** Petr Veselý (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek, René Machálek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek | **GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK:** PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | **DISTRIBUCE:** GRAND PRINC MEDIA, a.s. | **NÁKLAD:** 7500 ks. ISSN 1805-2541

FOTO NA OBÁLCE: Jan Tauber

ROZHOVOR

S ČECHEM JSEM PROHRÁL V ŠIPKÁCH

MATĚJ ČMEJLA, ZÁLOŽNÍK PRAŽSKÉ ADMIRY, BYL NA FOTBALOVÉM EURU JAKO KUSTOD ČESKÉHO TÝMU

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: JAN TAUBER A ONDŘEJ PROCHÁZKA

S kolegou Jiřím Šimou se Matěj Čmejla (vlevo) až do Eura staral o reprezentanty.

I amatérské kluby z Prahy měly na mistrovství Evropy ve fotbale svého zástupce: do české výpravy patřil **MATĚJ ČMEJLA**, záložník Admiry, který se do „nominace“ dostal na poslední chvíli jako druhý kustod. Šestadvacetiletý fotbalista, jehož vrcholem byla zatím třetí liga, tak zažil tři ze čtyř zápasů reprezentace přímo na lavičce českého národního výběru!

■ **Jak se záložník Admiry dostane na Euro?**

Když skončil v národáku jako kustod Jaroslav Šimák, hledal se někdo k Jirkovi Šimovi. Ač je mezi námi velký věkový rozdíl, hodně si s ním rozumím. Jirka o mně začal přemýšlet, jel jsem s národákem už v únoru na přípravu do Irsku na zkoušku. Dopadlo to dobře, ale pak to vypadalo, že nebudu moci jet z pracovních důvodů, protože dělám na FAČR na úseku registrací. Jirka Šimák se ale zasadil o to, abych jel. Zná moje názory na fotbal a taky ví, že se nevyhýbám práci. Prosadil si mě, za což mu děkuju. Stejně tak všem nadřazeným, kteří mi umožnili, abych odjel.

■ **Napadlo vás někdy, že se podíváte zblízka na tak velký turnaj?**

Vůbec ne! Sice jsem jezdil a chodil na hodně zápasů reprezentace, kde jsem byl děvečka pro všechno, ale jet na Euro? To byla pohádka.

■ **Předpokládám, že jste o tom snil, ale v roli hráče...**

(směje se) Říkal jsem Jirkovi, že mu děkuju za splnění snu, sice jsem si opravdu představoval, že tam budu v roli hráče, ale i takhle to bylo něco neuvěřitelného. I máma se smála, že jsem se opravdu dostal na Euro, protože jsem jí vždycky říkal, že to s fotbalem dotáhnu daleko.

„SICE JSEM SI PŘEDSTAVOVAL, ŽE BUDU NA EURU V ROLI HRÁČE, ALE I TAKHLE TO BYLO NĚCO NEUVĚŘITELNÉHO.“

■ **Je něco, co vás na první pohled v reprezentační kabině překvapilo?**

Jak je velký rozdíl mezi mediálním obrazem reprezentace a realitou. Je to normální parta, která je třeba v Admirě. Kabina se baví o stejných věcech, akorát jsou ti kluci pod jiným tlakem a taky jsou úplně jinde fotbalově.

■ **Jak jste se cítil před prvním vstupem mezi reprezentanty?**

Všechny kluky jsem znal jen z novin, byl jsem hrozně nervózní. Musím poděkovat Jirkovi, že mi obrovsky pomohl, první kroky mi strašně usnadnil. Musím ale říct, že jsem byl celé Euro s ním, nepustil jsem se jeho sukne, byl jako moje máma.

■ **Jak vypadá představení nového člena realizačního týmu u národního celku?**

Trenér Bilek měl před Irskem proslov k hráčům, při kterém mě přivítal. Já povstal, byl jsem rudý od hlavy až k patě, jen jsem zamával a pozdravil

jsem. Pak jsem si hned sedl a měl jsem toho plné zuby. Všichni v reprezentaci jsou normální, ale první krok nebyl moc příjemný. (usmívá se)

■ **Musel jste v kabině zpívat, jak je to zvykem třeba v Chelsea i některých českých klubech?**

To naštěstí ne, jen jsem zaplatil něja-

ké zápisné. Ale se zpíváním jsem tak trochu počítal. Proto jsem si připravil takovou specialitu, kterou mě naučil kamarád ze základky – slouží k tomu, že když někdo neumí zpívat, dost si to ulehčí. Ale to bych musel ukázat, to se nedá popsat.

■ **Tyká divizní hráč rovnou všem reprezentantům?**

Jsem snad dobře vycpaný, takže starším a zkušenějším hráčům jako Rosický nebo Drobný jsem začal vykat. I když mi Jirka říkal, ať všem rovnou tykám, moc mi to nešlo. Všichni mi ale rovnou nabídli tykání, v podstatě jsem jejich vrstevník. Měl jsem výhodu i v tom, že se na Strahově potkávám s trenérem Bilkem nebo Vládou Šmicrem. S těmi si tykám, protože jsme spolu hráli nějaké fotbalky. Trenér je skvělý chlap, na nic si nehraje, je úplně normální. Vykal jsem ale třeba asistentům Stejskalovi s Komňackým a doktorům. To znamená, že jsem si s nimi nerozuměl. Všichni byli fakt v pohodě.

■ **Jaká je práce kustoda? Co musí člověk umět?**

Kustod by měl dobře znát fotbal, vědět, jak funguje kabina, to je všude

Mezi Hubníkem a Petřelou (devátý zleva). Matěj se kvůli pověrčivosti dostal i na lavičku.

stejně. I v reprezentaci si kluci upravují kopačky jako v divizi. Je to takový koloběh, rozdat čisté prádlo, sklídit to špinavé, taky by člověk měl být trochu do party, žádný morous. Jedna věc mě ale opravdu překvapila.

▪ Jaká?

Je to opravdu těžká práce. Je mi 26 let, trénuju čtyřikrát týdně, ale fyzicky jsem toho měl dost. Doufám, že Jirku nenaštvu, ale jemu je přes šedesát – nechápu, jak to zvládá. Má sice nějaké grify, jak chytit bedny, jak je zhoupnout, ale má můj obdiv. Já byl unavený víc než během sezony po tréninku.

▪ Takže se kustodi během tak velké akce nezastaví?

Moc ne. Když se střílelo, sbírali jsme balony, na soustředění v Rakousku jsem jeden dokonce lovil v potoku. Když skončilo cvičení, posbírali jsme kužely, byli jsme k dispozici hráčům, když někdo potřeboval přinést třeba mikinu. Člověk je pořád na nohách, všechno musí být připravené, na trénink jsme jezdili hodinu před ostatními, končili jsme půl hodiny po nich.

▪ Troufl jste si na nějaké vtipky?

Jsem trochu přidržený, takže jsem si postupem času sem tam něco dovolil, když jsem byl s někým sám. Cítil jsem se tam přirozeně. Jen v konkurenci Edy Poustky jsem nevtipkoval, to by se mi rychle vrátilo.

▪ A stal jste se obětí nějakého fóru?

Jarda Drobný si mě vychutnal, on měl s Honzou Laštůvkou tyhle věci pod palcem. Nechci moc prozrazovat, o co šlo, aby si to zkusili i další nováčkové v reprezentaci. V kostce

jde o to, že Jarda zkomolí větu, jako že po vás něco chce, ale je to úplně nesmysl. Podruhé jsem to už poznal.

▪ Hrajete divizi. Zkusil jste si s reprezentací i zatrénovat?

Na to jsem se ani neptal, asi by se to nehodilo. Jirka mi říkal, ať to zkusím, když byl na tréninku lichý počet, ale tohle je úplně někde jinde než divize. Když se díváte na televizi, je každý expert, i já jsem byl, ale pak jsem viděl kluky v akci na vlastní oči a vystřízlivěl jsem. Všechno je v obrovské rychlosti, to si člověk nedokáže představit, pokud není takhle blízko.

▪ Není vám líto, že jste byl právě takhle blízko a nezkusil jste se poměřit třeba s reprezentačními brankáři v penaltách?

Honzka Laštůvka na tohle je, přemýšlel jsem, že bych ho vyzval, ale naštěstí jsem to neudělal. Před Portugalskem kopal každý hráč dvě penalty: z patnácti, co šly na Honzu, padly snad jen dva góly. Pokud bych ho vyzval, asi bych byl za okurku.

▪ Byl jste u taktických příprav na zápasy?

V reprezentaci je to trochu jinak nastavené. Hráči mají předzápasová vi-

dea, tam jsem nikdy nebyl, ani nevím, jestli bych mohl. V kabině už všechno směřuje k zápasu, každý má svůj režim, někdo poslouchá hudbu, někdo se jde protahovat, někdo si povídá. Po rozevřice si vezme slovo trenér a jsou to takové klasické pokyny, které známe ze všech soutěží.

▪ Věděli reprezentanti, že jim dělá kustoda divizní záložník?

V mladším dorostu jsem za Motorlet hrál proti Frantovi Rajtoralovi, který tenkrát kopal za Příbram. Stejně tak jsem nastoupil třeba proti Danovi Kolářovi. Franta mi říkal, že jsem mu povědomý. Tak jsme se dostali k našim zápasům. Dělal si srandu, že kdybych tenkrát v tom zápase zahrál líp, mohl jsem tam být místo něho. (směje se)

▪ Kde jste seděl během zápasů?

Proti Rusku za lavičkou, protože na ni mohl jen jeden kustod. Šel Jirka, jenže se prohrálo a on mi řekl, že to změním, ať jdu na Řecko já. Byl jsem nervózní, kdyby někdo přiběhl s kopačkama a potřeboval rychle něco udělat. Jednou jsem zaváhal, když Tomáš Rosický běžel po losu s vlačičkou k lavičce, měl by pro ni chodit kustod. Já tam seděl, netušil jsem to, naštěstí ji vzal Eda Poustka, jinak by s tou vlačičkou musel Tomáš Rosický asi hrát. (směje se) Byl to úplně jiný úhel pohledu na fotbal, za který jsem moc vděčný. Na lavičce jsem vydržel do konce Eura, protože Jirka říkal, že to nebudeme měnit, když se tak daří.

Zažil jste tedy i čtvrtfinále proti Portugalsku. Považujete se za čtvrtfinalistu mistrovství Evropy?

Já přece nic nedokázal, to byl úspěch ▶

„REPREZENTAČNÍ KABINA? NORMÁLNÍ PARTA, KTERÁ JE TŘEBA V ADMIŘE.“

Národák musí mít vše dokonale připravené.

Na FAČR se věnuje zahraničním přestupům...

jiných. Přispěl jsem možná tím, že jsem klukům dobře podával tepláky. (usmívá se) To mě vůbec nenapadlo řešit, až při téhle otázce. Byli tam mnohem důležitější lidé než já. Asi jsem svým dílem přispěl, ale spíš to беру jako obrovský zážitek. Mám asi dvě stě fotek.

▪ Máte nějaký konkrétní zážitek?

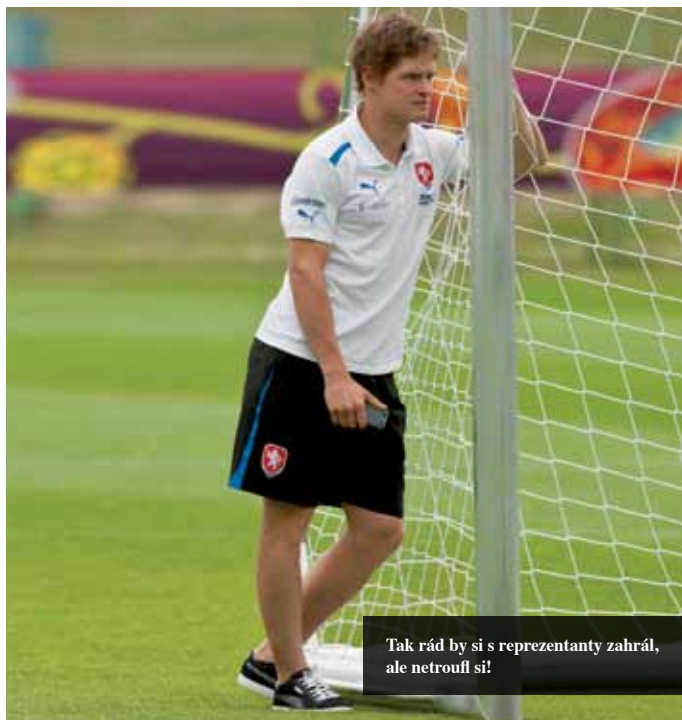
Velkým zážitkem pro mě bylo, když jsem si mohl zahrát šipky proti Petrovi Čechovi. Nebyla to žádná vtipná příhoda, ale bylo to pár dní po finále Ligy mistrů a já jsem hrál s jejím vítězem šipky.

▪ Jak to dopadlo?

Porazil mě, je dobře, fakt mu to jde. Taky si mě spletli s Vaškem Pilařem. Přijela za mnou taková výprava z Česka a táta mého velkého kamaráda před hotelem zahlásil, jestli se někdo nechce vyfotit s Pilařem. Najednou se tam nahrnula masa lidí z Polska, která si asi doteď myslí, že s ním má fotku. (usmívá se) Je pravda, že jsme stejně velcí, hodně tomu přidalo i reprezentativní oblečení. Zážitek pro mě byly i návštěvy Českého domu. Ať to byl koncert Jarka Nohavici nebo jsem se díval na fotbal a najednou jsem si uvědomil, že sedím vedle Karla Poborského a on se se mnou bavil. Dobře si pamatuju, jak jsem mu fandil u televize na Euru 1996. Taky jsem tam potkal Suchánka s Genzerem. Jirka Šíma se s nimi dobře zná, povídali jsme asi půl hodiny, to jsem se pořádkem smál.

▪ Budete jako kustod reprezentace pokračovat?

Chtěl jsem, i Jirka Šíma mi říkal, že

Tak rád by si s reprezentanty zahrál, ale netroufí si!

„U TELEVIZE JE KAŽDÝ EXPERT, I JÁ JSEM BYL, ALE PAK JSEM VIDĚL KLUKY V AKCI NA VLASTNÍ OČI A VYSTŘÍZLIVĚL JSEM.“

podle ohlasů hráčů nebyl žádný problém. Jenže na asociaci to z logických důvodů nechtěli. Srazy jsou často, přestupů není málo, takže chápu, že by se to mým nadřazeným nelíbilo. Vedení FAČR rozhodlo, že dál pokračovat nebudu, což respektuju.

▪ Zůstal jste s některými hráči v kontaktu?

Tomáš Sivok něco chtěl, tak mi dal číslo, mám telefon i na Milana Baroše. Toho jsem hodně sledoval a je výborný. Tahoun kabiny, mediální obraz je zcela odlišný od reality. Byl ze všech

stran kritizovaný, ale všichni, kdo na něj pískali, brzy poznají, jak bude v reprezentaci chybět. Jinak je dneska moderní facebook, takže s některými mladšími hráči jsem v kontaktu takhle. Co se týče Petra Čecha nebo Tomáše Rosického, takové ambice jsem neměl. (usmívá se)

▪ Jak už jste zmínil, děláte na úseku registrací FAČR. Co přesně?

Všechny zahraniční přestupy amatérů i profiků oběma směry. Je toho dost, tak 1300 přestupů ročně. Často volám na zahraniční svazy, člověk se nenudí. Sám jsem fotbalista, takže vím, že největší problém je nehrát. Proto se snažím každý den vyřadit všechno, co mi přijde na stůl. Ta práce mě strašně baví.

▪ Pro fotbalistu je to asi ideální zaměstnání, ne?

Beru to tak, mám fixní pracovní dobu, takže se to dá s fotbalem dobře skloubit. Navíc se dá říct, že se žívím fotbalem.

▪ Jak jste se vůbec na tuhle pozici dostal?

Když jsem skončil na FTVS, kde jsem vystudoval sportovní management, chtěl jsem dělat hráčského agenta nebo se nějak motat okolo téhle práce. Obeslal jsem všechny agenty u nás, ale odpověděl mi jen Ondřej Chovanec, že teď nikoho nehledá. Životopis jsem poslal i na tehdejší Českomoravský fotbalový svaz, kdyby tady náhodou něco bylo. Jako druhá se mi ozvala Alice Libová, že tady nic není.

www.fotbalpraha.cz

Tak jsem jí poděkoval aspoň za to, že mi odepsala. Slíbila, že mi dá vědět, kdyby něco bylo. Z registrací pak odešla paní Červenková, tak se mi Alice ozvala, že hledají někoho na tuhle pozici, abych přišel na pohovor. A už jsem tady dva a půl roku.

■ **Mimo toho jste v Praze známý díky vašemu působení v Motorletu, Meteoru a Admiře. Na Motorletu jste vyrostl, proč jste odešel?**

Jsem pořád Motorleták, vyrůstal jsem tam s klukama ročník 1985, jako je třeba Michal Pánek. Jsem rád, že jsem ho dohnal, protože taky konečně dělám rozhovor do vašeho časopisu. (směje se) Vykopali jsme pro běčko přebor, byl jsem spokojený, ale měl jsem nějaké fotbalové ambice a na Motorletu se mi je úplně nedařilo naplňovat. Výkonnost jsem asi měl, ale můj problém byla hlava. Nechoval jsem se asi tak, jak bych se chovat měl. Tenkrát tam byli lepší hráči, ale já to moc nenesl. Odešel jsem do Meteoru, poznal jsem trenéra Jeřábka, který mě pak vzal i do Admiry. Mezitím jsem byl ještě v Motorletu, kde jsem si zahrál třetí ligu, což byl můj vrchol. Ale nepohodl jsem se s určitými lidmi, kvůli kterým jsem vlastně odešel už poprvé.

■ **Kteří lidé to byli?**

Nechci jmenovat. Motorlet pořád sleduju, není mi lhostejný. Pod trenérem Hebussem bych hrál vždycky rád, slušně se ke mně choval i šéf klubu

pan Kubert, ale Motorlet teď není klub pro mě. Všechno tam znám, mám prořízlou pusu a ozýval bych se častěji než jinde. Navíc tam pořád jsou lidi, kteří mi nevyhovují. Jsem na Admiře a tam se mi líbí.

MATĚJ ČMEJLA

narodil se 11. října 1985 ■ Původně měl hrát za Stodůlky, ale tam se mu nelíbilo. Proto šel do Motorletu, kde s půlroční přestávkou, kdy hrál za Bohemians 1905, vydržel až do mužské kategorie. ■ Za Motorlet si tehle důrazný záložník zahrál i třetí ligu, působil i v Meteoru, teď je v Admiře. ■ Pracuje na FAČR, má na starosti zahraniční přestupy. ■ V červnu se zúčastnil mistrovství Evropy jako kustod české fotbalové reprezentace.

■ **Ale prý jste uvažoval o přesunu do Aritmy. Je to pravda?**

Je, ale hlavně proto, že to mám do Kobylis strašně daleko. Když skončil trenér Jeřábek, vypadalo to, že budu muset odejít taky, teď je ale na Admiře

nový trenér Tesař, promluvíme si spolu a mělo by to být dobré.

■ **Pro trenéry asi bude těžké s vámi vyjít. Kouč Jeřábek říkal, že jste rapl a neřízená střela.**

Já bych řekl, že právě on mě docela dokázal řídit. (směje se)

■ **Ale na hřišti jste trochu blázen, ne?**

To je jiná kapitola, ale zklidňuju se. Za poslední sezonu jsem dostal snad jen čtyři žluté karty. Já tvrdím, že se dá žlutá využít, když se v divizi nepočítají. Mám rád tvrdou hru, tím se netajím, za řeči už dostávám karet málo, spíš za fauly, které musím občas udělat. Je to jako v hokeji: každý tým má svou hvězdu, která se musí chránit. Když si v Meteoru někdo vyšlápl na Honzu Fíčka, byl jsem v roli mstitele. Soupeř navíc jde do souboje jinak, když vidí blázna, jako jsem já. (usmívá se)

■ **To asi ano. I trenér Jeřábek se zmiňoval, že byste ho nejradši zapíchl, protože jste obrovský spartan a on slávista.**

Celá rodina fandí Spartě, trenér Jeřábek si dělá srandu, že jsem jeden ze dvou nejskalnějších spartanů, co zná. Ale taková jsou potřeba. Sice tvrdí, že bych ho jako spartan zapíchnul, jenže pravda je taková, že by on jako velká slávista nejradši zapíchl nás spartany. Ne, dělám si srandu, on je zlatý chlap. ■

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

TISÍCE POLOŽEK
za internetové ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé odbavení

REKLAMACE DO 30 DNÍ
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

POD PALBOU

JSME TROCHU MASOCHISTI

ROZHODČÍ MARTIN SUCHÝ V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU SPECIÁLU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Prísny pohľad Martina Suchého musí
budit rešpekt hráčů!

Rád by konečně dostudoval sociologii a k tomu provozoval kavárnu v centru Prahy. Pískání přitom MARTIN SUCHÝ bere jako sport, kterým o víkendech kompenzuje vypitá piva z průběhu týdne.

■ **Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?**

S pískáním jsem začal před deseti lety. Bylo mi tehdy 16 let a bylo jasné, že jako hráč se fotbalem žít nebudu. Chtěl jsem u tohoto sportu zůstat a několik zápasů o víkendu bez nutnosti fyzických tréninků přes týden mi přišlo jako dobrý nápad. Zároveň jsem byl přesvědčen, že soudit utkání je snadné a rozhodčí to povětšinou neumějí, takže jim to nandám. No a ono to zas tak jednoduché není. (směje se)

■ **Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo?**

A naopak, které se vám nepovedlo? První pořádné utkání přišlo dost rychle, po pár týdnech teoretických průprav. Za výbornou podporu v počátcích kariéry jsem vděčný zejména pánům Buřilovi, Henňovi a Kořínkovi. Na první utkání jsem jel s Honzou Váňou na Meteor. Hráli tam dorostenci Viktorky Žižkov, kteří byli tehdy starší než my. Já byl na lajně s praporkem a odmával asi 15 ofsajdů. Určitě pár z nich chybně, ale hráči i trenéři mi nenadávali, tak jsem odcházel s dobrým pocitem. Z nepovedených utkání mě napadá premiéra v přeboru před čtyřmi lety, odpískal jsem penal-

tu za hraní rukou. Hodně neúmyslnou a hodně necitlivou, což jsem zjistil později z videozáznamu. Za to se zpětně omlouvám hráčům Aritmy.

■ **Stal se vám na hřišti někdy nějaký trapas?**

Nic zajímavého. Maximálně zapomenuté karty v kabině, menší i větší chyby. Ale pády do bahna, děravé trenýrky nebo inzultace se mi vyhýbají. Nejtrapnější asi je, že jsem povahou cholerik a ve vypjatých momentech mi někdy ujíždějí slova a gesta, kterých později lituji. To se pokouším odbourat. Moje zápasy jsou nudné, maximálně padne nějaká ta červená. Nejsem rozhodčí exhibicionista.

■ **Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?**

Jako všichni ostatní lidi i moje rodina

považuje pískání za jistou úchytku. Rozhodčí jsou do velké míry masochisté, kteří vědomě a dobrovolně podstupují veřejné pranýřování. Diváci, funkcionáři i hráči nás mají za nepřátele, kteří jim v nejlepším případě nebudou kazit oblíbenou hru. Nadávky rodiče asi nevnímají moc vážně, oba vědí, že sám nechodím pro ostřejší výraz daleko, a nemají pocit, že bych byl při utkáních příliš v defenzivě. Na moje zápasy moc nechodí, táta se podívá tak na jeden za sezonu.

■ **Který z hráčů, jež jste pískal, je (nebo byl) největším gentlemanem?**

Fotbal je specifický sport. Zatímco v tenise je nesympatický hráč jako Štěpánek velkou výjimkou a téměř celá světová špička je přehlídka gentlemanů a v golfu jsou záporáky jen Woods, který podvedl manželku, a Daley, který moc pil alkohol, pak ve fotbale hledáme jednotlivce, kteří se alespoň blíží definici gentlemana. A ani Raúl nebo Zidane nejsou vyloženými slušňáky, kteří by nefaulovali nebo neprotestovali. Na amatérské úrovni je to stejné, kladasů je pramálo. V každém klubu se najde tak jeden až dva hráči, kteří jsou dost sympatičtí. Jako pozitivní výjimky z minulé sezony mě napadají třeba Filip Kudrnáč z Uhřetěvsi nebo Darek Míňák z Újezdu.

■ **Kde mají nejlepší zázemí – od hřiště až po kantýnu?**

Tyhle věci dost záleží na finančních možnostech klubu, těžko můžete srovnávat Spartu Praha a Spartu Ko-

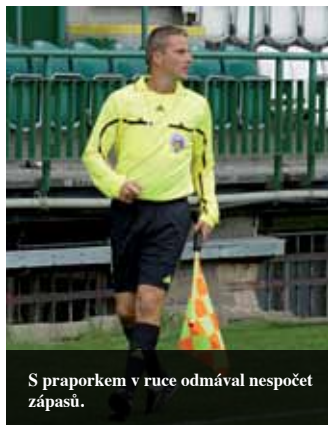
šfě. Právě první jmenovaný klub má podle mě na profesionální úrovni nejlepší zázemí, to přiznávám jako slávista dost nerad. Pak máme kluby ryze amatérské a ty to mají mnohem těžší, chce to hodně dřiny a improvizace. Výborně si vedou třeba Střešovice, Motorlet nebo Tempo. Co se týká kantýny, pak nejvíce zážitků mám z Vršovic a tamních finských dnů.

■ **Čím se živíte a jaké máte vzdělání?**

V současnosti bych rád dokončil VŠ. Studuji sociologii na FFUK šest let a už by to asi chtělo diplom. K tomu je třeba se trošičku hecnout, překonat přirozenou lenost a začít psát. Zaměstnání bohužel nemám, před pár týdny mi nedopadlo menší podnikatelské snažení. Mým snem je mít kvalitní kavárnu v centru Prahy a přesunout lidi z fastfoodů k posezení nad poctivým etiopským kávičkem. K tomu ale buď potřebuji investora, nebo vydělat spoustu peněz.

■ **Co jste si naposledy koupil za výdělek v pozici rozhodčího?**

Pískání neberu jako práci, ale spíše jako sport. Nemám profesionální ambice. Peněz si na krajské úrovni moc nevydělám a ani po nich netoužím, jsem rád, že si mohu o víkendu zaběhat a kompenzuji se tak trochu piva a jídla, které zkonzumuji v týdnu. Za co jsem utratil svou poslední odměnu, si nepamatuji, ale pravděpodobně skončila buď v restauraci, nebo na golfovém hřišti, tam trávím spoustu času...

S praporkem v ruce odmával nespočet zápasů.

VYBAV KLUB NA SPORTFOTBAL.CZ

slevy platí pouze pro omezené množství

-40%
SC2126 velikost 5
T90 MAXIM
zápasový míč
logo FIFA APPROVED
2590,- / 1554,-

-40%
SC2138 velikost 5
T90 PREMIER TEAM FIFA
zápasový míč
logo FIFA APPROVED
990,- / 594,-

-40%
SC2123 velikost 3, 4, 5
T90 CLUB TEAM
tréninkový míč
590,- / 354,-

-40%
SC1912 velikost 5
AG ELITE na umělé trávě
zápasový míč
logo FIFA APPROVED
1190,- / 714,-

-40%
SC1905 velikost 5
AG DURO na umělé trávě
tréninkový míč
740,- / 444,-

-40%
53 cm x 34 cm x 30 cm
BA3249
CLUB TEAM STŘEDNÍ
990,- / 594,-

-40%
58 cm x 37 cm x 35 cm
BA3248
CLUB TEAM VELKÁ
1190,- / 714,-

-36%
3615901001 velikost 5
BRILLANT SUPER
zápasový míč
logo FIFA APPROVED
2750,- / 1750,-

-47%
3875065841 velikost 4, 5
NUMERO 10 SPECIAL
tréninkový míč
1090,- / 575,-

PŘENOSNÉ HLINÍKOVÉ BRANKY

branky splňují normy FIFA
certifikát TÜV

branka 7,32 x 2,44 m 25 990,- / 22 264,-

branka 5 x 2 m 14 999,- / 12 999,-

branka 3 x 2 m 12 990,- / 10 979,-

AKČNÍ CENA

-30%
KIT010
MASS DRIBLING
komplet s krátkým rukávem
více barev
459,- / 321,-

-27%
ML002
MASS MAGLIA RUBIN
dres s krátkým rukávem
více barev
330,- / 240,-

-24%
K001
MASS DINAMIC
šustáková bunda
více barev
359,- / 270,-

-25%
TRN009
MASS MAGLIA NEPTUN
tréninková mikina
více barev
425,- / 319,-

-25%
TRN010
MASS PINOCCHIETTO MOON
3/4 kalhoty
více barev
425,- / 319,-

-30%
T118
MASS SVEZIA
výcházková souprava
více barev
990,- / 690,-

TRÉNINKOVÉ POMŮCKY

již od 35,-

Kamenná prodejna:
Voronežská 28
Praha 10 - Vršovice

Objednávejte na:

obchodní zástupce tel.: 777 233 371

e-mail: info@sportfotbal.cz

e-shop: www.sportfotbal.cz

(prodejce si vyhrazuje právo na změnu letáku nebo ukončení platnosti slev)

SLEVA PRO HRÁČE

PŘI PŘEDLOŽENÍ TOHOTO KUPONU
ZISKÁTE JEDNORÁZOVOU SLEVOU
20% NA NAŠI KAMENNÉ PRODEJNĚ

NA HRÁČE: ADIDAS, NIKE, REUSCH, UHLSPORT, PUMA
(topánky, chránič, stupačky...)

TÉMA

HORNÍ MĚCHOLUPY: VLAK DOJEL DO CÍLE ČFL

KLUB SE TĚŠÍ NA ÚČAST VE TŘETÍ LIZE. KONEČNĚ JSME NA TELETEXTU, ZNÍ Z PRAHY 15

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL SLAVÍČEK, PAVEL JIŘÍK ST.

S trofejí pro vítěze divize je nutné se pomazlit!

Úspěšnější rok si těžko mohli vysníť: fotbalisté Horních Měcholup v sezoně, kdy oslavili 80. výročí založení, postoupili poprvé v historii do třetí ligy. Navíc bylo v areálu klubu otevřeno nové hřiště s umělým povrchem. „Vůbec jsme to neplánovali, ale všechno se sešlo krásně na rok výročí. Sklízíme ovoce za dosavadní práci všech lidí v předešlých patnácti letech,“ říká Jiří Jindra, sportovní ředitel klubu z Prahy 15.

Už i na teletextu České televize můžete narazit na název Horní Měcholupy. Místní fotbalisté ovládli v minulé sezoně divizi A, teď nadšeně mluví o historické účasti ve třetí lize. Na tuhle metu dosáhl klub z jihovýchodu Prahy poprvé od založení v roce 1932. „Když se jméno Horních Měcholup poprvé objevilo na teletextu, všechny jsem hned upozorňoval,“ směje se Jindra. „Jsme první tým v českých vodách, který působí takhle vysoko a má v názvu Horní. Ve fotbale se často používá, že někdo hraje v Horní Dolní – a vidíte, my si teď vyzkoušíme třetí ligu,“ pokračuje v dobré náladě.

V Měcholupech se aktuálně přepisuje klubová kronika. Tohle je historická chvíle. „Všichni to tak vnímáme. Není to úspěch jen pro klub, ale pro celou oblast Prahy 15. Žádný tým odsud ještě nebyl takhle vysoko. Moc si toho vážíme,“ pokračuje Jindra.

Sám přišel do Horních Měcholup už v roce 2001, kdy byl tým ještě v I. A třídě – pamatuje tedy hodně. Společně s ním u mužstva prožil celou úspěšnou éru a vzestup i ekonom Vilém Moravec. „Za poslední roky má fotbal v Měcholupech velký vývoj. Až jsme si někdy říkali, jestli sportovně nepředbíháme ekonomiku, ale nešlo to zastavit. Byl to rozjetý vlak, do něj naskakovali určití lidé, další postupně vyskakovali, ale ten vlak dojel do vysněného cíle,“ líčí Jindra.

Právě on s Moravcem se potkali pár vteřin po závěrečném hvizdu rozhodčího ve Voticích, kde tým stvrdil postup. „Vilda přibíhal ze hřiště, ale nepamatuju si, že by to utkání hrál. Hned jsme se objali, bylo to symbolické.“

POZITIVNÍ SESTUP

Nebylo to ale „náhodné“ vzepjetí. Plán na posun do třetí ligy existoval

už na začátku tisíciletí. „Tenkrát mě oslovil Michal Fischer, který tomu tady hodně dal. Spousta lidí se divila, že jsem odešel z divizních Uhelných Skladů a šel do I. A třídy – viděl jsem koncepci i výzvu postoupit hned do přeboru,“ vzpomíná Jindra. „Už tehdy jsme si říkali, že by se nám v Měcholupech líbila třetí liga. Byl to můj velký sen.“

A začal se brzy plnit. Po postupu do přeboru v roce 2002 stačily klubu tři sezony, aby se posunul do divize. Z té však nováček ihned sestoupil. „S odstupem času vnímám ten sestup jako pozitivní. Člověk by měl umět jak vyhrávat, tak prohrávat. To vás posílí a poučí. Řekli jsme si, že už bychom nechtěli nic podobného zažít. Cílem byl okamžitý návrat,“ pokračuje Jindra.

Favorit soutěže opravdu suverénně projel sezonou a vytvořil bodový rekord pražského přeboru v porevoluční éře: 78 bodů je maximum, které se bude velmi těžko překonávat.

Po dalších pěti letech v divizi přišla třetiligová euforie. „Abych byl upřímný, na začátku jsme se bavili o tom, že by ten časový úsek měl být kratší než

deset let, ale když se ohlédnu, tak to bylo hodně neskromné přání,“ usmívá se Jindra.

Teď je splněno, tým trenéra Jindřicha Trpišovského má za sebou třetiligovou premiéru (skončila po uzávěrcce Speciálu) a fanoušci se těší na atraktivnější soupeře, kteří teď budou jezdit. V Poháru České pošty na konci srpna dokonce Horní Měcholupy přivítají ligové Teplice, protože v 1. kole přešly na penalty přes druholigový Sokolov!

JEŠTĚ JEDNA OSLAVA

Až se bude hrát v Měcholupech vyšší soutěž, klub vstoupil do sezony s totožným rozpočtem, který měl v divizi. „Měli jsme jasnou snahu nenavýšovat rozpočet. V divizi patřil k slušnému průměru, s těmi penězi bychom měli zvládnout sportovní cíl, abychom se ve třetí lize udrželi i pro příští sezony,“ plánuje Jindra. „Stejně budou i prémie pro hráče. Ty byly zajímavé už ve chvíli, kdy se hrálo o postup z divize. I proto kluci nedostali žádné speciální odměny za první místo. Ta prémie byla rozložena do jednotlivých zápasů. I nás, stejně jako ostatní, zasáhly

Společná fotografie šampionů z Horních Měcholup nemohla chybět.

finanční problémy, ale snažíme se s tím se sponzory a radnicí Prahy 15 poprat. Naše spolupráce je velmi úzká a úspěšná,“ pochvaluje si Jindra. „Společně to ještě oslavíme 8. září, kdy se u nás bude konat Den Prahy 15.“

Stejně tak se velmi osvědčilo propojení s Viktorií Žižkov – ta má v Měcholupech svou farmu. Oba kluby byly v tomhle ohledu průkopníky. Zatímco oficiálně institut farem funguje rok, spolupráce se Žižkovem začala už před čtyřmi lety kolem mládeže, postupně se rozrůstala až do současného modelu, kdy se hráči prolínají mezi žižkovských áčkem, béčkem i Horními Měcholupy. „Oproti jiným mužstvům máme v tomhle náskok, naše spolupráce je velmi úzká,“ tvrdí Jindra, který sám slouží jako jasný

důkaz: kromě funkce sportovního ředitele v Měcholupech dělá i vedoucího A-týmu a sportovního manažera na Žižkově. „Oba kluby našly společnou řeč. Spolupráce s trenéry Žižkova je perfektní, ať to byl Martin Pulpit nebo teď Roman Nádvorník. Náš trenér Trpišovský přišel právě ze Žižkova, je to opravdu hodně provázané,“ vysvětluje Jindra. „Všude jsou nějaké problémy, ale pozitiv má tahle spolupráce mnohem víc. Jedeme dál. Dost lidí tomu projektu nevěřilo, chtěli tady hrát a postupovat jen s odchovanci, jenže realita je jiná. Časem zjistíte, že to nejde. V kádru áčka teď máme jediného (Martin Votřel), což je obrovský úspěch, protože toho kluka jsme si tady vyvíjeli a teď může hrát třetí ligu.“

MEZI DESÍTKOU

Díky této farmě se v dresu Měcholup představili i exligisté Petr Mikolanda nebo Pavel Besta. „Obrovsky nám pomohli, byl jsem nadšený z jejich přístupu. Stejně tak jako jsem byl nadšený, když tady dřív působili Petr Vrabec a Boris Kočí,“ vzpomíná Jindra na slavná jména.

Horní Měcholupy těší i další věc: teď se posunuly v pomyslném žebříčku nejlepších týmů Prahy na 8. místo. V první a druhé lize působí profesionální kluby Sparta, Dukla, Slavia, Bohemians 1905, Viktoria Žižkov a Bohemians Praha. Následuje Loko Vltavín a pak právě Horní Měcholupy. „Tohle je pro nás možná větší úspěch než samotná třetí liga, dostat se do první desítky pražských mužstev,

toho si hodně ceníme,“ říká Jindra, který musí také uklidňovat obavy rodičů, že s vyšší soutěží ochabne péče o mládež. „V žádném případě se nikdo nemusí bát. Vrátili jsme se k počtu pěti přípravků, kromě žáků máme všechny mančafty v přeboru. Mládež nás baví, chceme ji tady rozvíjet a v žádném případě na ni nebudeme zapomínat,“ slibuje.

Další ambicí je v Měcholupech zařadit se k tradičním třetiligovým účastníkům. „Nechceme do ČFL jen nakouknout a jít zpátky dolů. Jsme pokorní, to nás dovedlo k úspěchům. Třetí liga bude velice kvalitní, jsme nováček, takže nás čeká hodně těžká sezona, ale věříme, že se zařadíme mezi její pravidelné účastníky,“ přeje si Jindra. ■

V sezoně museli Měcholupští zvládnout mj. dvě derby s rezervou Bohemias 1905.

K postupu do ČFL na jaře výrazně pomohl i Petr Mikolanda (v bílém).

ZAJÍMAVOST

POSLEDNÍ ŠKVÁRA JE PRYČ!

SEZONA JE NA STARTU, ŘEPY UŽ ALE VYHRÁLY. MAJÍ KONEČNĚ TRAVNATÉ HŘIŠTĚ

TEXT: RENÉ MACHÁLEK FOTO: ARCHIV SOKOLA ŘEPY

Krásný nový trávník si Řepy zasloužily!

Fotbalové Řepy slaví. Nenasázely nikomu přiděl branku ani nezískaly slavnou posilu, přesto už na startu nové sezony vládne v týmu z pražské I. B třídy výborná nálada. Klub totiž po více než čtyřleté pauze může hrát doma na novém travnatém hřišti, které nahradilo nepopulární škváru. „Nejspíš jsme měli poslední škváru v Praze, nenapadá mě, že by takové hřiště ještě někdo měl. Travnaté hřiště je pro nás velké vítězství,“ poznamenal předseda Sokola Řepy Milan Rosenbaum.

Klub uvažoval o tom, že se zbaví nepopulárního povrchu, už od osmdesátých let minulého století, jenže plány vždy něco nabouralo. Chyběla třeba plocha, kde by fotbalisté Řep mohli alespoň trénovat. Dvanáct týmů všech věkových kategorií tak hrálo dlouhé roky na škváře. V posledních pěti letech pak dokonce kvůli povinnosti mít travnatý povrch musel hrát na různých místech hlavního města, když si pronajímali hřiště – působil v Ruzyni, na Zličíně, v Uhelných Skladech či Košířích. Proto je nové

travnaté hřiště pro malý klub obrovským úspěchem.

„Strašně se nám ulevilo, na tuhle chvíli jsme čekali dlouhá léta. Máme ohromnou radost. Po těch letech to vážně nejde popsat jinými slovy. Je to nádhera, už když jsme v červnu hřiště otevírali, byla to paráda. Vyšlo počasí, přišli fanoušci, všechno se povedlo. Lidi se mohli bavit celý den, hrálo se u nás celkem sedm zápasů a hřiště vše v pohodě vydrželo,“ vykládal nadšeně Rosenbaum, který je od roku 1985 nepostradatelnou součástí klubu. V Řepích trénoval žáky, dorost a od roku 1991 se dvěma přestávkami i muže. O pět let později se také stal předsedou oddílu a bez nadsázky lze říct, že se bez něj neobejde v klubu jakékoliv rozhodnutí.

Když se má v myšlenkách vrátit do minulosti, vzpomene si na konec října roku 2010, kdy si v souvislosti s možným budováním trávy klub podal žádost o dotaci na MŠMT. „V dubnu 2011 bylo rozhodnuto, že dotaci dostaneme, a když se pak v srpnu stejného roku poprvé koplo do země, tak se objevilo to světélko na konci tunelu. Naděje dostávala konkrétní rozměr. Tam už jsme věřili, že se travnatého hřiště dočkáme,“

popisoval situaci, kdy se vše začalo v otázce hřiště obracet k lepšímu.

„Musíme také poděkovat zdejší městské části za celkovou pomoc. Obec získala nakonec pozemky, kde bylo hřiště, zpět a my jsme s ní uzavřeli smlouvu na deset let. Hřiště můžeme bezplatně užívat,“ pochvaloval si Rosenbaum, že obec bere vybudování travnatého hřiště také jako svůj úspěch. „Slavnostní otevření přilákalo všechny důležité lidi z okolí,“ těšilo předsedu fotbalového oddílu z Řep. „Samozřejmě patří velký dík i všem dalším sponzorům, které náš klub má a bez jejichž pomoci by bylo hodně věcí složitějších.“

VÍKENDOVÉ BRIGÁDY

Kromě hřiště se povedlo klubu opravit a vylepšit i zázemí, a to za pomoci brigád o víkendu. „Za komunistů to byla běžná praxe, ale že by se v téhle době chodilo makat na brigády o víkendech, to se moc nenosí. U nás se ale odpracovalo 1021 brigádnických hodin a já všem skládám hlubokou poklonu,“ hlásí šéf klubu, který neopomene zdůraznit nejpilnější brigádníky. „Nejvíce hodin odpracovali Žmolil, Tumpach, Chládek, Kundelásek a Zdanovec,“ vyjmenoval „opo-

VZPOMÍNKY NA ŠKVÁRU

Hrát fotbal na škváře nebo na trávě, to je pořádný rozdíl. Fotbalisté z Řep si teď konečně mohou na domácím hřišti vychutnat příjemnější zelenou variantu. To ale neznamená, že si oddíl nevzpomene na chvíle, kdy se vyznavači míče kopaného proháněli v Řepích na černé škváře. Klub na ní dosáhl stresujících porážek i velkých vítězství. Dlouhá léta pak na ní pořádali zimní turnaj dospělých, který pravidelně lákal účastníky.

„S narůstajícím počtem hřišť s umělým povrchem jsme ale nemohli jiným turnajům konkurovat. Za těch jedenadvacet ročníků ale budeme mít na co vzpomínat,“ konstatoval předseda klubu Milan Rosenbaum a připomíná, že v minulosti, kdy umělky nebyly, znamenala škvára velkou výhodu. „Jinde se třeba kvůli počasí nemohlo hrát, my jsme ale hřiště dokázali připravit. Stačilo zbavit se sněhu a šlo se na věc,“ zavzpomínal funkcionář Řep, který následně vybral tři nezapomenutelné zápasy, které klub odehrál doma na škvárovém hřišti.

Na nevábné škváře už ani fotbalisté hrát nemohli.

K slavnostnímu otevření travnatého povrchu patří sklenka sektu...

... i přestřižení pásky.

ry“ Rosenbaum, aniž by zmínil své jméno, které jasně vládne pečlivě evidovanému seznamu. „Je to nádherný pocit, že se to všechno povedlo.“ Pohled na travnatý pažit je lékem na dřinu a bolesti, které přinášelo stěhování z místa na místo. „Bylo to hodně složité období, ale udrželo se vše při životě. V poslední sezoně jsme se zachránili s pořádnou klikou, asi jsme to všechno trochu podcenili,“ přiznal zkušený funkcionář. S tréninkovou morálkou prý v klubu problém není. Éra kočování po sousedních areálech spíš stmelila partu. „Na první trénink teď doma přišlo dvacet lidí. S tím, že by hráči nechodi-

li trénovat, jsme tu ale problém neměli, a to i když někteří kluci dojíždějí,“ tvrdí spokojeně Rosenbaum. Zároveň ale připouští, že v době, kdy hrál klub na škváře, se mu sháněly posily hůř. „Hráče skoro nešlo přilákat, ale přežili jsme to. Dá se říct, že tehdy oddíl pořádně nežil, když jsme byli v nájmech. Teď už to bude všechno lepší,“ věří funkcionář. Hodně spoléhá na to, že travnaté hřiště přiláká také více malých zájemců o fotbal. „Předpokládám, že se bude hlásit víc dětí. Už dřív jsme si mysleli, že sídliště bude stárnout, ale zájem je tady o fotbal mezi dětmi pořád,“ líčí nadšeně.

HISTORIE HŘIŠŤ V ŘEPÍCH

Klub SK Slavoj Řepy byl založen v roce 1924 a o rok později získal první hřiště, a to díky laskavosti milosrdných sester boromejek řepského kláštera. O toto hřiště přišel klub v roce 1931. ■ V roce 1932 dostal klub pozemek „Na Průhoně“ a v červnu téhož roku na něm slavnostně otevřel své hřiště. Třetí hřiště klub vybudoval v roce 1948, kdy mu byl přidělen pozemek milosrdných sester u tamní sokolovny. ■ V důsledku výstavby sídliště Řepy II se muselo v roce 1982 posunout hřiště o padesát metrů. Nové bylo otevřeno v roce 1984. ■ Vzhledem k povinnosti mít travnaté hřiště klub od roku 2008 musel využívat další hřiště v Praze. Nakonec se mu ale povedlo dosáhnout na vlastní travnatý pažit a v červnu 2012 bylo nové hřiště otevřeno.

NEZAPOMENUTELNÉ BITVY

„Určitě musím říct utkání o postup s Nebušicemi. To byl památný zápas, pískal ho někdejší ligový rozhodčí Matušek a my jsme ho prohráli. Pak bych zmínil utkání proti Košřům. Vedli jsme v něm patnáct minut před koncem 1:0 a nakonec jsme 1:3 prohráli. Tehdy nám také utekl postup mezi prsty. Jako třetí bych vybral naopak náš postupový zápas do B třídy, kdy jsme doma vyhráli nad Újezdem Praha 4, zvítězili jsme jasně 4:0.“

Stejně tak se předseda klubu domnívá, že na hřiště Řep budou jezdit raději i soupeři, byť samozřejmě věří tomu, že z výsledku budou nakonec hosté smutní. „Že by si ale třeba někdo přijel dopředu prohlédnout, jakou máme trávu, to si nejsem moc jistý. Byli u nás ze Zličína a z Bílé Hory, o dalších nevím. Třeba na slavnostním otevření někdo další byl, v tom množství lidí jsme to nemuseli zaznamenat,“ připomíná Rosenbaum.

RADOST Z FOTBALU

S novým hřištěm se prý rozhodně nebudou měnit ambice klubu, útok na vyšší soutěž se nechystá. „Když jsem dělal poslední rozhovor, byli jsme na prvním místě tabulky. A od té doby jako bych to zakřiknul a všechno šlo dolů,“ konstatuje Rosenbaum. „Vidím to jako dneska, tehdy jsme

hned prohráli s Bílou Horou 0:1. Gól nám dal náš odchovanec, který šel směrem od naší branky. Vůbec nesledoval míč, ale zavolali na něj. On se v míčku otočil a neuvěřitelně jej zasáhl a napálil do branky,“ vzpomíná předseda fotbalu v Řepích. S plány do budoucna je proto opatrný, byť ve výhledu do dalších let by se posunu do vyšších fotbalových pater nebránil, a to ve všech kategoriích. „Chceme se hlavně zabýdlet na novém hřišti a být v poklidu, tedy vyhnout se boji o udržení. Hlavním cílem bude, aby tady všichni měli z fotbalu radost,“ prozradil Rosenbaum a zároveň se snažil přilákat všechny fanoušky k návštěvě areálu. „Je tady u nás příjemné posezení, trádje se, že tu máme dobré pivo, a především bych byl rád, aby u nás viděli na tom novém hřišti kvalitní fotbal.“ ■

HISTORIE

PRÁZDNINOVÉ DOHRÁVÁNÍ

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Odhovanec žižkovské Viktorky a slávisťáký srdcař Vojtěch Bradáč na Spartě – ale v dresu SK Nusle, za který nastřílel posledních 29 ze svých 155 ligových gólů

Když se blíží vyvrcholení ligových klání a v sázce je pro někoho mistrovský titul, pro jiného pro změnu záchrana nebo pád o poschodí níže – a kolo, dvě nebo tři před koncem soutěže přijde třeba měsíční nucená přestávka, je to někomu k vzteku a jiný znovu začne vykřesávat jiskřičky zdánlivě již pohřbené naděje. U fanoušků samozřejmě padnou na váhu důvody odkladů. Jak rozličné mohou být, dokládá historie tří případů, které mají letos kulatá výročí...

Před posledním kolem ligy 1941–42, které mělo být sehráno v neděli 31. května, bylo o mistru dávno rozhodnuto; devítibodový náskok Slavie před nejbližším pronásledovatelem v závěrečné tabulce nepotřebuje komentář. Jedním z hlavních důvodů pyšné osamělosti červenobílých byla těžká krize, která postihla jejich věčné rudé rivaly. Klokánům mohlo být přerušeno před koncem fuk, v poklidném lepším středu tabulky měli své jisté. Zato Sparta na tom byla víc než zle! Po katastrofickém podzimu měla pouhopouhé tři body. V zimě se posílila a zjara jakžtakž zmátořila, ale zbývalo ještě vykonat poslední krok k záchraně: na rozloučení s protřpěnou soutěží vyhrát ve Zlíně!

VE ŠTÍNĚ STANNÉHO PRAVA

Přišlo to jako blesk z čistého nebe: ve středu 27. května vykonali parašutisté Jan Kubiš a Jozef Gabčík národní ortel nad katanem Heydrichem a nacističtí okupanti se začali krutě mstít. Stanné právo vyhlásili už podruhé v je-

diném soutěžním ročníku; první přišlo hned s podzimním Heydričovým nástupem do protektorského úřadu a způsobilo, že se div nehrálo o Vánocích. Zatýkáni nevinných obětí, deportace do koncentračních táborů, každodenní hromadné popravy... Kdo by v takových dnech myslel na fotbal? Když se však znovu směl hrát, dalo se při něm alespoň na chvíli zapomenout na krvavou realitu.

Před první červencovou nedělí je vedle beznadějně už propadlého Polabánu Nymburk ještě stále pět kandidátů druhého místa na tandemu do pekel. Sparta porazí Baťu 2:0. To nikoho neudiví, už před nucenou přestávkou chytla dech. Zato šokuje kladenských 5:1 na hřišti třetího SK Plzeň! Ten výsledek posle do divize druhý plzeňský tým, Viktorii...

NA STALINŮV PŘÍKAZ

Roku 1952 se sovětský fotbal konečně odhodlá vykročit na scénu mezinárodních střetnutí. Vhodnou příležitostí je olympijský turnaj v Helsinkách. Nejlepší „amatéři“ země, kde zítra

jíž znamená večera, jsou soustředěni v armádním týmu CDSA a dennodenně masírování tvrdým drilem a politickým školením o naprosté nutnosti úspěchu. Soudruh Stalin očekává...

Když diktátor cokoli očekává, je pro výsledek třeba udělat všechno – a ještě více. Nedlouho před koncem prvního ligového poločasu (v té době se hraje v obráceném gardu jaro – podzim) přiletí do Prahy pozvání ke sparringu se sovětským týmem, které se rovná rozkazu; však také příslušná místa ani vteřinku nezaváhají. Poslední dvě jarní kola ligy jsou odložena na prázdniny a národní mužstvo se řítí do Moskvy. V utajeném mezistátním utkání (soupeř se stále kryje hlavičkou CDSA) podlehneme celkem nešťastně 1:2. Praha má toho roku v ligové výhni jen dvě želízka, Spartu a ATK, ale mezi dvanácti hráči, kteří se objeví na trávníku, je sedm zástupců hlavního města; především díky třem slávisťům, i když jejich tým právě působí o stupeň níže.

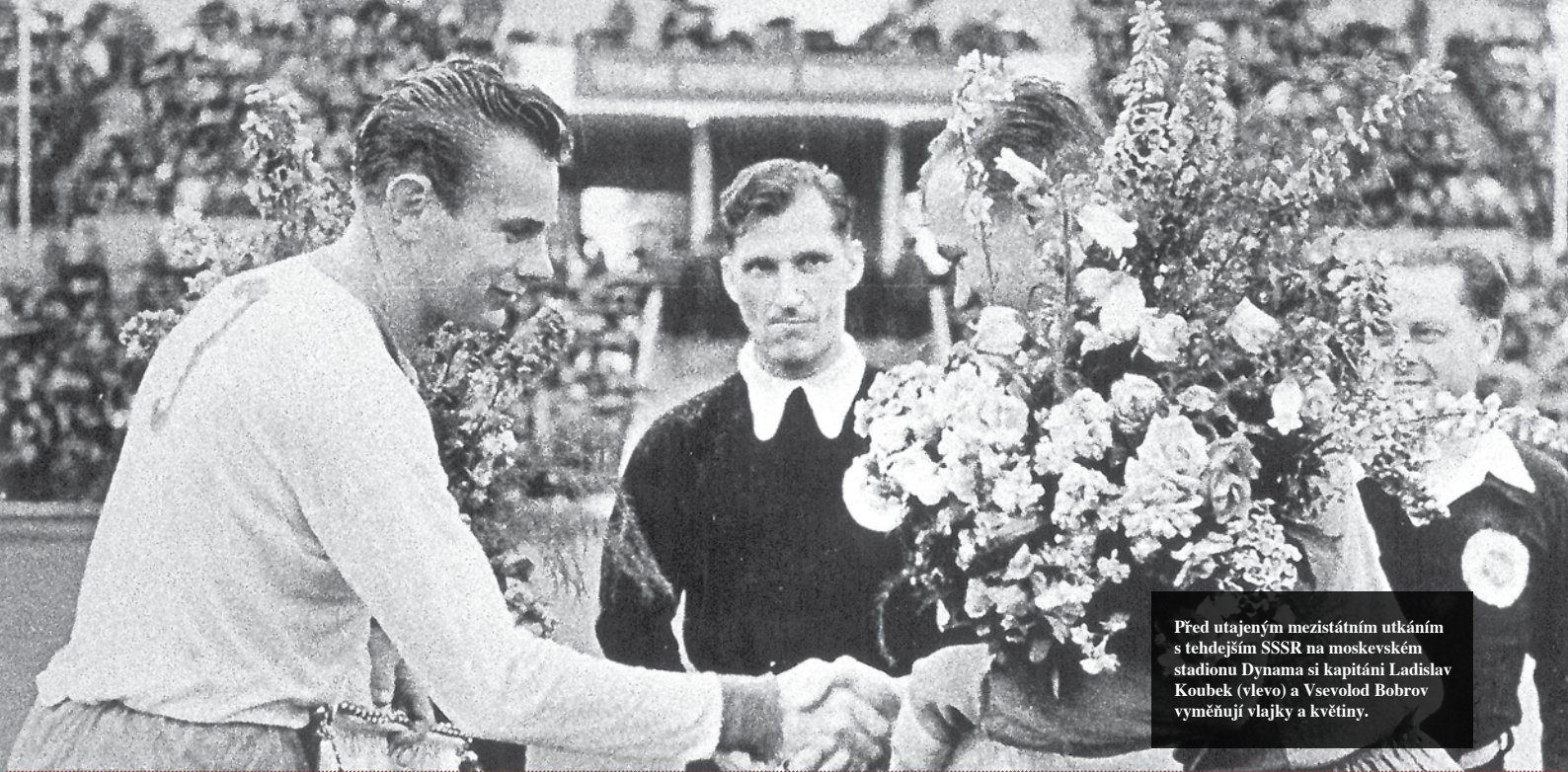
Protože v Moskvě začne lít jak z konve a nepřestává, národní mužstvo je místo přívažkového zápasu s Dynamem odvezeno do tehdejšího Leningradu k nanicovaté exhibici se slabým soupeřem (6:1). A liga doma zatím stojí; na předposlední a poslední jarní kolo zbude čas až o prázdninách. Mimochodem: přesně deset let před památnou výpravou na světový šam-

pionát do Chile se v moskevské sestavě objevili první dva z jejich účastníků. Ladislav Novák na levém beku, kde odkopal celou svou dlouholetou ligovou i reprezentační dráhu, a Svatopluk Pluskal – jako střední útočník!

DOHRÁVKA SCHILSKÝMI VAVŘINÝ

Chile 1962 – to byla docela jiná káva! Které fandovské srdce by nezaplesalo nad odložením závěrečných tří jarních kol, když jejich důvodem je postup mezi nejlepších šestnáct ve světovém šampionátu? A kdo by se neradoval zápas od zápasu víc a víc, když se ten výlet na druhý konec světa protáhl až do památného finálového zápasu s Pelého Brazílií?

Tak se liga dohrává téměř po celý červenec. Ve II. nejvyšší soutěži je v té době hotovo. Slavia – i když jí ve finiši chyběl „Chilan“ Jan Lála – se vrací mezi elitu, kde si teď už dvě kola před koncem Dukla zajistí titul vítězstvím 4:1 nad Trnavou. Zato zelenobílým z Ďolíčku neudělá dlouhá pauza vůbec dobře. Z posledních šesti možných bodů ztratí čtyři a z vysněného stříbra je rázem jen bramborová medaile. A Sparta? Ta to zase jednou má pořádně nahnuté. Tentokrát se zachráně dokonce až po dohrání posledního 26. kola – v ultimativním souboji dvou kandidátů sestupu. Ještě tu o něm bude řeč...

Před utajeným mezistátním utkáním s tehdejší SSSR na moskevském stadionu Dynama si kapitáni Ladislav Koubek (vlevo) a Vsevolod Bobrov vyměňují vlajky a květiny.

DOBOVÉ STŘÍPKY

ZN. „VÝHODNÝ PRONÁJEM“

– Vojtěch Bradáč už bezmála deset let věrně sloužil sešivaným, když ho v předjaří roku 1942 zčistajasna půjčili Spartě. Ta se na věčného rivala obrátila s úpěnlivou prosbou: proboha, půjčte nám střelce, jinak se nezachráníme! Slávistický výbor souhlasil, pokud nebude řeč o Bicanovi. A svou výhradu uplatnil i sám král kanonýrů: nesmí to být ani Vlasta Kopecký! Tak došlo na Bradáče. Ne že by záchrana zdánlivě už ztraceného týmu byla pouze jeho dílem, nicméně spartané si nakonec zajistili přežití v extratřídě i díky jeho šesti gólům. Po té zkušenosti Slavia honem pronajala jeho ostrostřelecké služby i nováčkovskému týmu SK Nusle. Během dvou ročníků působení Nuselských v lize za ně na-

střílel 29 gólů. Nejprve 15 v soutěži 1942–43, kdy modrobílí jen o bod unikli propadlšti, a pak ještě 14 v následující sezoně. Napodruhé už to ale k záchraně nestačilo...

KDYŽ BERAN, TAK BERAN!

– V letech 1949 a 1950 poznali pražští fanoušci urostlého zlínského mládence Svatopluka Pluskala v juniorských reprezentačních výběrech nejprve jako krajního halva, potom jako levou spojku. K prvoligové premiéře v roce 1951 však vyběhl na spartánský trávník, pokrytý sněhovou břechkou, jako stoper – a obstál na výbornou. Jen ale narukoval na vojnu do tehdejšího ATK, začali ho znovu zkoušet v útoku. Neříká se o Valaších, že jsou berani? Nepotřebuje dobrý útok průbojného berana? A Svat'a byl i v té nebojácnosti a tvrdosti Valach jako z učebnice.

Úspěchy ve staronové roli mu dokonce zařídily debut v reprezentačním áčku. V květnu 1952 cestoval do Bukurešti jako náhradník, ale na začátku druhé půle vyběhl na trávník a postavil se do středu útoku. Sedm minut před koncem dokonce vstřelil gól, ale byl to náš jediný; Rumuni vyhráli 3:1. Nakonec mu ale trenér Karel Kolský (to on ho vrátil do útoku) rezignovaně řekl: „Tohle nemá cenu. Ty když děláš kličku, vypadáš jako elektrikář, když leze na telegrafní štangli.“ Nejprve ho vrátil do středu obrany. A pak v něm objevil defenzivního záložníka světového formátu.

VENCA ZAVELEL NA ZTEČ

– Roku 1962 je se Spartou opravdu zle. Ve letní dohrávce ligy po návratu „Chilanů“ cestuje na horkou žilinskou půdu k přímému souboji o záchranu

s věru nelehkými úkoly: výhra by znamenala spásu na úkor hostitelů, plichta bodovou rovnost v konečné tabulce a rozhodující souboj na neutrální půdě, neboť druhým kritériem jsou výsledky vzájemných zápasů a ten podzimní na Letné skončil 1:1. Jenže je tu i třetí možnost, a běda, na prahu druhé půle se už téměř rovná jistotě: Žilinstí vedou 2:0! Pak přijdou velké chvíle Václava Maška, jednoho ze dvou „chilských“ spartanů. Na první gól Pražanů nahraje Jaroslavu Dočkalovi, na konečných 2:2 dá sám po uličce od Andreje Kvašňáka. Beznadějně vyprodaný zápas pravdy v brněnském Králově Poli, k němuž se bez ohledu na přímý televizní přenos sjeli spartánský fanové z celé země, posleze sledovalo údajně na 35 000 diváků! Dva krásné Maškovy góly znamenaly vítězství 2:0 – a další rok v suchu!

Rudolf Kučera, zářivá hvězda zlaté éry Dukly na počátku šedesátých let. Lvíček místo klubového znaku na dukelském dresu prozrazuje, že snímek byl pořízen během turnaje armádních týmů někdejší Varšavské smlouvy

Svatopluk Pluskal na hrotu útoku pražských vojáků dotírá v ligovém ročníku 1952 na Ladislava Bellera z košíckého Dynama (pozdější Lokomotivy)

Václav Mašek, nezapomenutelný hrdina spartánské záchrany v horkém létě 1962. (Záběr jeho úniku Karlu Kneslovi ze Slavie je o něco pozdějšího data)

JAK ŽIJE

MOJE VZORY? JEŽEK A UHRIN

LEGENDÁRNÍ SPARTÁNSKÝ OBRÁNCE MICHAL
HORŇÁK TRÉNUJE LETENSKÉ „BĚČKO“

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ PROCHÁZKA

Michal Horňák je znovu „doma“
v areálu Sparty.

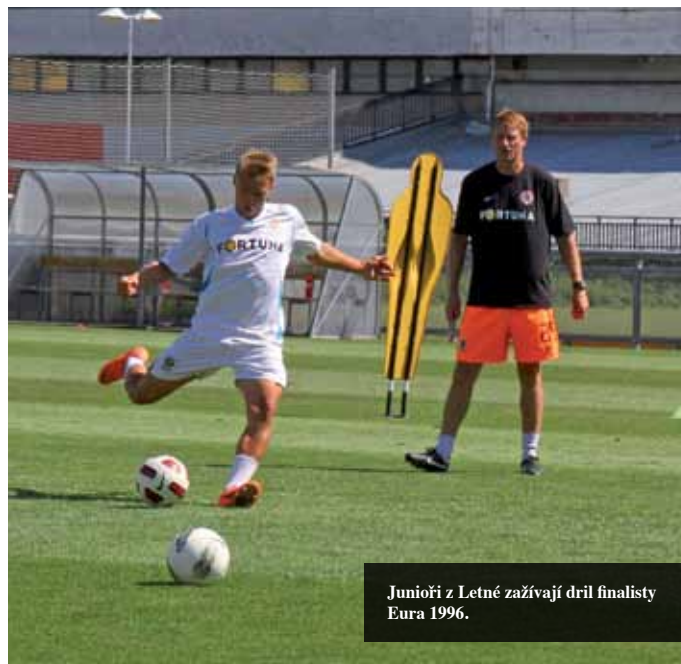
V devadesátých letech byl nedílnou součástí Sparty, která tehdy neměla v lize konkurenci. Zažil úspěšné mače v Champions League, vyhrál deset titulů, z evropského šampionátu 1996 přivezl stříbro. Dnes dvaadvacetiletý MICHAL HORŇÁK je jedním z nejúspěšnějších českých fotbalistů, přesto vždy působil – a dodnes působí – skromně a jakoby „nenápadně“. Aktivní kariéru v tichosti vyměnil za trenérinu a nyní koučuje běčko týmu, jehož barvy hájil neuvěřitelných 13 sezon.

Kopačky odložil v pětatřiceti, a přestože měl rozjetou „bokovku“ v podobě obchodu se sportovními potřebami, hodlal zůstat u fotbalu. „Nejsnazší mi přišlo dát se na trénování. Tehdy už jsem měl A-licenci a dostal jsem nabídku koučovat mládež ve Spartě s Martinem Frýdkem. Shodou okolností jsme tehdy měli v týmu úspěšné ročníky 91 a 92, kteří dneska září v první lize. Ať už to byli Láďa Krejčí, Pavel Kadeřábek nebo Adam Jánoš. Je krásné, že jsem je začal trénovat v žákovském věku a teď je tu máme mezi dospělými,“ usmívá se internacionál.

MÁM DOST PROSTORU

Po čase, zhruba v roce 2006, sáhly po začínajícím trenérovi Teplice. Na severu Čech strávil Michal Horňák půl roku jako asistent prvoligového týmu, než ho další kroky zavedly do Čáslavi. „Tam jsem byl poprvé jako hlavní trenér. V podstatě jsem dojel sezonu po Pavlu Medynském, zachránili jsme druhou ligu, což byl hlavní úkol. No a tehdy se znovu ozvala Sparta s tím, jestli bych nešel dělat asistenta k běčku,“ přibližuje události před čtyři let.

Tři sezony dělal asistenta Zdeňku Svobodovi, jenž se teď v rámci letenských změn protočil s Martinem Haškem. Funkce jsou rozděleny jasně, Michal Horňák má však dostatek prostoru. „Můžu hodně mluvit do tréninkového procesu, sestavu taky vždycky vybíráme spolu. I když v tomto ohledu jsme samozřejmě omezení tím, které hráče nám poskytne áčko,“ vysvětluje. „To je bohužel problém všech B týmů, juniorek a záložních týmů nejen u nás, ale všude v Evropě. My jsme tu pro účely áčka, ale zároveň i pro to, abychom vychovali hráče právě pro áčko.“

Junioři z Letné začínají dril finalisty Eura 1996.

Během kariéry poznal dost trenérů, od nichž nyní při své práci čerpá inspiraci. „Vždycky se mi moc líbila práce trenéra Ježka, ale s ním jsem se bohužel setkal jen krátce, na pár turnajích jedenadvacitky. Můj velký obdiv má i Dušan Uhrin, který s námi ve Spartě i v reprezentaci měl obrovské úspěchy. Jeho práci jsem dlouhodobě sledoval a sleduji, vyhovovala mi i jako hráči,“ vzkazuje pochvalně známému kouči. „Pan Uhrin je pro mě velký trenérský vzor. Měl skvělý přístup k hráčům a neotřelý postoj k fotbalu. Nedělal z něj vědu, ale zároveň měl obrovské úspěchy. Přesně tak by to mělo vypadat. Hráče musí trénování bavit a musí vidět, že ta práce někam vede. To se snažím praktikovat. Když pak vidíte zpětnou vazbu od hráčů, kteří si tréninky užívají, tak vás to baví a motivuje taky,“ uvažuje.

Co se trenérských cílů týče, není Michal Horňák alibistou. Na rovinu říká, že by chtěl koučovat prvoligové mužstvo. „Dost by mě to lákalo, ale uvidíme, co přinese budoucnost. Nejdřív musím mít úspěchy, pak může přijít nějaká nabídka. Ale v první řadě mi jde o to, aby mě trénování bavilo, to je základní předpoklad,“ upozorňuje.

PŘEDBĚHL DOBU NA BEKU

Rodák ze Vsetína a odchovanec tamního fotbalu se na Spartu přesunul v osmnácti letech. Strávil v ní třináct let, během nichž slavil hned deset titulů, čímž se řadí po bok letenských ikon typu Horsta Siegla či Jiřího Novotného. „Nedá se říct, že bych byl legendou. Zprvu mi to nikdo nedával a nedává najevo, zadrhé se tak ani necítím. Vždycky jsem byl jako by stranou zájmu, možná to bylo postem, který jsem hrál, obránci nejsou tolik vidět,“ přemítá.

Přitom právě co se jeho herní pozice, tedy pravého obránce týče, zaznívají názory, že Michal Horňák na ní předběhl svou dobu. Jako jeden z prvních se snažil praktikovat moderní pojetí tohoto postu – nesoustředil se jen na bránění, nýbrž z hloubi pole vyrážel na ztlač a pokoušel se přihrávat na góly, občas i sám zakončoval. „Od dob trenéra Dobiáše jsme tehle systém zkoušeli, on byl v tomto ohledu s nadsázkou řečeno průkopníkem. Mě to navíc už od malička strašně táhlo dopředu. Bavilo mě připravovat spoluhráčům šance, když po moji přihrávce padl gól, měl jsem snad větší radost, než když jsem ho dal sám,“ usmívá se střelec patnácti ligových branek.

Skvělé výkony Michala Horňáka záhy katapultovaly do reprezentace, za niž odehrál přes třicet utkání, absolvoval dvě evropské a jednu světovou kvalifikaci. Na mistrovství Evropy 1996 v Anglii si navíc jako člen základní sestavy zahrál finále ve Wembley. „Do národáku jsem se dostal v pětadvadesátém a hned rok poté jsem byl na Euru,“ vybavuje si vrchol kariéry.

Góly rychlý bek šetřil, v dresu se lvíčkem si připsal jediný. „To si pamatuju úplně přesně. Bylo to v Teplicích, kvalifikační zápas proti Litvě. Po standardce jsem si naběhl na zadní tyč a rybičkou jsem dal na jedna nula,“ vzpomíná muž, který ještě stihl odehrát kvalifikaci na Euro 2000. Tam už se však nepodíval. „Nedostal jsem se do nominace. Dorůstali noví hráči, já se navíc zranil, takže tým se moje reprezentační kapitola uzavřela,“ krčí rameny.

NA PŘESTUP NETLAČIL

Na začátku nového tisíciletí přestoupil Michal Horňák za Sparty do Lince, kde strávil dva roky. Pak se vrátil do české ligy a pomohl k záchraně Opavě. Angažmá v Rakousku, kam se dodnes rád vrací, bylo kupodivu jeho jedinou zahraniční štací. Přestože se o něj po úspěšném šampionátu v Anglii přetahovaly kluby v čele s Celtou Vigo, Michal Horňák jejich vábení odolal.

Proč vlastně strávil nejlepší léta kariéry v tuzemsku? „Byl jsem ve Spartě v době, kdy ji koupily Košické železárny, které nepotřebovaly vydělávat za přestupy. Šlo jim o sportovní úspěchy klubu. Při zpětném pohledu můžu říct, že mě to možná trochu mrzí, hlavně ta Celta Vigo. Nedaleko v La Coruni hrál tehdy Petr Kouba, takže jsme tam mohli být spolu. Ale ve Spartě jsem byl moc rád, neměl jsem potřebu utíkat za každou cenu, netlačil jsem na vedení,“ vysvětluje.

Podobný přístup měli i jeho tehdejší spoluhráči, což je podle Horňáka jeden z důvodů úspěchů Sparty ve druhé půli devadesátých let. „Byli jsme tu spokojeni, chtěli jsme hrát za Spartu. Skvělá parta, Liga mistrů, nebyl důvod utíkat,“ uzavírá. ■

Bývalý obránce chtěl nejprve podnikat, táhlo ho to ale zpět k fotbalu.

Narazil balon? Pro několikanásobného ligového šampiona maličkost!

S kolegou Martinem Haškem mají svěřencům co předat.

MLÁDEŽ

ĎOLÍČEK UHRANULI MLADÍCI

NA STADIONU BOHEMIANS 1905 VYVRCHOLIL
TURNAJ „DEVATENÁCTEK“ UNICEF CEE CUP

TEXT: ŠTEPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, SVATOPLUK SAMLER

Televizní kamery, diváky obsypaná hlavní tribuna, sedm gólů a strhující fotbal. Tak vypadalo vyvrcholení prestižního turnaje Unicef CEE Cup, v jehož rámci poslední červencový týden změřily síly juniorské týmy ze střední a východní Evropy. Loňský triumf obhájila Mladá Boleslav, která ve finále na stadionu Bohemians 1905 porazila Spartu 4:3.

Turnaje, jenž se kromě prvního a posledního zápasu konal na hřištích na Strahově a v Satalicích, se zúčastnilo celkem 12 týmů. Potěšující je fakt, že ze čtveřice českých účastníků hned dva – Sparta a Boleslav – dokráčely do finále. Středoeuropské si v semifinále poradili s bulharským Levski Sofia, Letenští zase dokázali senačně otočit duel s maďarským klubem Vasas Kubala (z 0:2 na 3:2).

LIGOVOU NUDU STRČILI DO KAPSY

Tomu, kdo se v neděli devěťadvacátého července vpodvečer pohyboval poblíž Ďolíčku, muselo být jasné, že legendární vršovický stánek opět ožil fotbalem. Napěchované parkoviště, hloučky lidí okupujících stánky s ob-

Vítězové z Mladé Boleslavi

KONEČNÉ POŘADÍ UNICEF CEE CUP 2012

1. FK Mladá Boleslav
2. AC Sparta Praha
3. Vasas Kubala Academy
4. Levski Sofia
5. FK Sarajevo
6. Hajduk Split
7. Debreceni
8. Sturm Graz
9. Bohemians 1905
10. Spartak Trnava
11. FC Universitatea Kluž
12. 1. FC Slovácko

NEJLEPŠÍ STŘELCI

1. Šíma (Sparta)
5 gólů
2. Bence (Vasas)
4 góly
- 3.-5. Szabolcs (Vasas),
Barac (Hajduk),
Alem (Sarajevo)
3 góly

INZERCE

FSG **SVOBODA
STEINFELD**

čerstvením a přenosové vozy televize dávaly jasně najevo, že finále Unicef CEE Cupu bude mít více než důstojnou kulisu.

Předpoklad se vyplnil. Atmosféru, která by strčila do kapsy nudu panující na mnohých prvoligových stadionech, nastartovala už česká hymna v podání zpěvačky Olgy Lounové, patronky Unicef. Samotný mač pak ukázal, že oba týmy se nehodlají spokojit s druhým flekem a od první minuty nasadily strhující tempo.

Uběhlo pouhých devatenáct minut a na světelné tabuli zářil stav 2:1 pro Mladou Boleslav! Nutno poznamenat, že hráči chodili do soubojů tvrdě, ale čistě – vždyť první faul odpískal sudí až v pětadvacáté minutě. Do poločasu další gól nepadl, po pauze se však opět rozjel oboustranný brankostroj a zhruba dvě tisícovky diváků se skvěle bavily.

Modrobílí dvakrát odskočili už na rozdíl dvou gólů, spartané po každé korigovali, ale srovnat už nedokázali. Boleslav tak slavila vítězství v prestižním turnaji už podruhé za sebou. „Ve druhé půli se nám díky aktivitě podařilo vtáhnout diváky do utkání. Zápas měl mít kvalitu, bo-

FINÁLE

AC SPARTA PRAHA – FK MLADÁ BOLESLAV 3:4 (1:2)

Branky: 14. Mařík, 56. Nečas, 74. Skopec – 7. Klobása, 19. Kateřínák, 53. Eliáš (pen.), 66. Kadlec (vl.)

SPARTA: Kovář – Kadlec, Vokoun, Matějka, Neužil (Chroust) – Závíška, Čavoš, Sulovský (Skopec), Mařík – Nečas (Hájek), Šíma

ML. BOLESLAV: Výda – Geissler, Křapka, Hůlka, Živnůstka (Kozma) – Hodač, Kateřínák, Holeček (Eliáš), Kubelka (Kocourek) – Klobása (60. Lacek), Prieložný

hužel se nám nepovedlo otočit jako proti Budapešti ani vyrovnat. Každopádně za druhý poločas si hráči zaslouží pochvalu. Na chybách budeme pracovat a do příště se zlepšíme," prohlásil trenér poražených finalistů David Holoubek.

PŘENOS DO PĚTAPADESÁTI ZEMÍ

Se smutkem spartánů kontrastovala euforie nejen vítězů, ale i hlavního organizátora. „Byl to fantastický turnaj plný skvělého fotbalu. Měli jsme možnost vidět budoucí fotbalové hvězdy. Pokud byste nevěděli, jaký zápas sledujete, mysleli byste si, že se jedná o bitvu týmů nejvyšší ligy. Jsem velmi hrdý na to, že jsme dokázali získat pro turnaj tak talentované hráče a v neposlední řadě získat i finanční prostředky pro Unicef," zálil radostí Roberto De Blasio, ředitel CTE Tourism a organizátor letošního ročníku CEE Cupu.

O prestiži turnaje, který se zaměřuje na respektování druhých, fair play a soutěživost svědčí i fakt, že televizní přenos (zápas běžel na kanálu Eurosport 2) letěl do pětapadesáti zemí světa! Hráče, z nichž mnozí se bezpochyby již zanedlouho prosadí v dospělém fotbale, tak teoreticky mohlo sledovat několik desítek tisíc lidí. A ti se rozhodně nenudili. ■

Zahajovací zápas zpestřilo vystoupení roztleskávaček.

Spartané nakonec druhé místo brali.

INZERCE

PETRSPO[®]T

- VÝROBA HLINÍKOVÝCH FOTBALOVÝCH BRANEK
- VÝROBA MONTOVANÝCH TRIBUN
- VÝROBA STŘÍDAČEK

www.fotbalovebranky.cz

Ing. Petr Lískovec, 602 436 272; liskovec@pohoda.com

MLÁDEŽ

CHCI HRÁT ZA ÁČKO!

**PATNÁCTILETÝ KRISTIAN SELL Z DUKLY PRAHA
A JEHO DOTAZNÍK**

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV K. SELLA

Šplmachr Dukly s německými předky,
to je Kristian Sell.

Kořeny má po otci v Německu, ale je to Čech a fotbal válí za pražskou Duklu. KRISTIAN SELL by v budoucnu rád oblékl její prvoligový dres a na rozdíl od vrstevníků nefandí evropským gigantům, ale Werderu Brémy.

▪ **Fotbalové začátky:**

Poprvé jsem zkoušel hrát fotbal v šesti letech, ale to vydrželo jen dva týdny. Až v deseti jsem se mu pak doma v Hostivících začal věnovat naplno.

▪ **Důležité kroky v kariéře:**

Po čtyřech letech strávených v Hostivících jsem přešel do Dukly, kde budu teď druhým rokem.

▪ **Nejoblíbenější trenér:**

Asi pan Večeřa, který mě trénoval první rok v Dukle a pod nímž jsem se hodně zlepšil. Líbí se mi jeho lidský přístup.

▪ **Fotbalový vzor:**

Mám tři – barcelonské duo Xaviho a Iniestu, kteří jsou také středními záložníky, a líbí se mi jejich styl hry s neuvěřitelně chytrými přihrávkami. A pak mám rád Němce Miroslava Kloseho, protože je to strašně férový hráč. Jednou na něj dokonce byla písknuta penalta, ale on zašel za rozhodčím a řekl mu, že to faul nebyl, že byl zákrok přes míč.

▪ **Oblíbený klub:**

Werder Brémy. Nefandím totiž těm, co vždy všechno vyhrajou, ale líbí se mi skromnost a jejich přístup k fotbalu. Sleduji také Aachen, odkud pochá-

zí tat'ka, ale ti teď spadli do třetí ligy.

▪ **Poslední výsledek A-týmu Dukly:**

Remíza 1:1 se Spartou v prvním kole nové sezony (správná odpověď v době pořízení rozhovoru – pozn. red.).

▪ **Oblíbený hráč Dukly:**

Patrik Gedeon. Je to také střední zá-

ložník, navíc ohromně zkušený s fotbalovým srdcem. Líbí se mi jeho přístup k fotbalu a chuť hrát, dokud to půjde.

▪ **Nejlepší spoluhráč v týmu U15 (U16):**

Nejvíce si vyhovím s kolegou ze zálohy Pavlem Tilšarem.

V soukromí působí jako skromný kluk.

▪ **Sportovní cíl:**

Hrát za áčko Dukly. Moc se mi tady líbí systém práce s mládeží i celkové fungování klubu.

▪ **... a kdyby to ve fotbalu nevyšlo – čím chce být:**

Přiznám se, že jsem nad tím ještě nepřemýšlel. Dělán všechno pro to, abych se mohl živit fotbalem.

▪ **Mimofotbalové zájmy:**

Všechny sporty! Rád si zahraju stolní tenis, házenou i volejbal. No a pak často pouštím počítačové hry. Hlavně FIFU.

▪ **Nejlepší relax a odpočinek:**

Pustím si hudbu a jen tak si lehnou. Anebo si jdu zaplavat.

▪ **Prospěch ve škole:**

Naposledy jsem měl jednu trojku. Trochu jsem se zhoršil po příchodu do Dukly. Snad to ale v dalším studiu na osmileté německé škole bude zase lepší.

▪ **Počet přátel na facebooku:**

350 přibližně.

▪ **Typ holky, který se líbí:**

Asi spíš brunetka než blondýnka, i když ani tou nepohrdnu. Přítelkyni teď nemám, tak se holky hlase! (směje se)

INZERCE

FSG

**SVOBODA
STEINFELD**

www.pohary-bauer.cz

UV LED TECHNOLOGIE TISKU
ČTYŘBAREVNÝ CMYK TISK - BÍLÁ BARVA - SPECIÁLNÍ LAK

ÚSTÍ n. L.
Velká hradební 746/37
Ústí n. L., 400 01
tel: 776 561 987

POHÁRY TROFEJE MEDAILE PLAKETY FIGURKY EMBLÉMY DIPLOMY VENCE TALÍRE

EXTRA

LETNÍ LIGOVÝ POHÁR PRAHY U DIVÁKŮ USPĚL

TURNAJ NA „LOKÁDĚ“ PŘEKVAPIVĚ OPANOVALI BOHEMIANS 1905

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, ARCHIV

Spartané dřeli, ale na turnaji porazili jen Loko Vltavín.

V Praze se začíná rodit nová prázdninová tradice. O víkendu 21. a 22. července se uskutečnil historicky první ročník Letního ligového poháru Prahy, který společně organizoval Pražský fotbalový svaz a městská část Praha 7. Obsazení bylo hodně atraktivní: Sparta, Bohemians 1905, Žižkov a Loko Vltavín, v jehož areálu se celá akce uskutečnila.

Nejen fotbal, ale zábava pro celou rodinu. Tenhle cíl si vytyčil Letní ligový pohár Prahy. Kromě zajímavých soubojů na trávníku byl pro návštěvníky připravený doprovodný program: hudba, soutěže, zápasy na Xboxu s vybranými fotbalisty, autogramiády...

„Cítili jsme, že Praze akce podobného ražení v tomto termínu jistým způsobem chybí. Spojit fotbal, fanoušky a zábavu díky Letnímu ligovému poháru Prahy je ideálním nápadem,“ říká ke vzniku turnaje předseda Pražského fotbalového svazu Dušan Svoboda. „Letní ligový pohár Prahy nemá jen pobavit diváky a zahájit novou fotbalovou sezonu v Praze, ale zároveň předvést vzájemnou provázanost a soudržnost pražských celků v čele s těmi, co jsou na špičce pomyslného výkonnostního žebříčku. Věřím, že Letní ligový pohár Prahy přispěje k popularizaci fotbalu v Praze. Proto se snažíme maximálně akcentovat doprovodné aktivity zaměřené na rodiny s dětmi. Fotbal musí

být hlavně zábava a příjemný způsob trávení volného času.“

Lidé byli na Letní ligový pohár Prahy zvědaví: během dvou dnů navštívily areál Vltavínu v Holešovicích přes čtyři tisícovky diváků! Na první semifinálový duel mezi Spartou a Viktorií Žižkov (3:2) dorazilo 1500 lidí. Na finále mezi Spartou a Bohemians 1905 (1:1, na pen. 2:3) přišlo ještě o pět set diváků víc. Bohemians 1905 zdolali v semifinále třetiligový Vltavín 4:1, stejným poměrem padl zástupce amatérských soutěží v souboji o třetí místo proti Žižkovu.

„Ukázalo se, že pražští obyvatelé akci, jako je Letní ligový pohár Prahy v české metropoli, postrádali. Atmosféra, účast i nasazení a kvalita klu-

bů splňovaly ta nejpřísnější měřítka. První ročník turnaje dokázal, že se může stát plnohodnotnou součástí fotbalového kalendáře v Praze,“ hodnotil Svoboda.

Podívat se přišel i předseda Fotbalové asociace České republiky Miroslav Pelta. „Svoji účast jsem chtěl potvrdit a ukázat, že akce podobného typu rozhodně vítáme. Letní ligový pohár Prahy měl hlavu a patu. Potvrdila to velká účast diváků. Prestiž celého klání jistě pozvedla účast Sparty. Jsem rád, že jsem se o tom mohl na vlastní oči přesvědčit. Je potřeba v podobných věcech pokračovat. Nadšení přítomných lidí je třeba před startem nové fotbalové sezony udržet,“ uvedl šéf českého fotbalu. ■

1. ROČNÍK LETNÍHO LIGOVÉHO POHÁRU PRAHY, POŘADÍ TÝMŮ

1. Bohemians 1905
2. AC Sparta Praha
3. FK Viktoria Žižkov
4. FK Loko Vltavín

Vítězné mužstvo Bohemians 1905

Vše o Letním ligovém poháru Prahy najdete na www.letnipohar.cz

**35 studií
po celé ČR a SR**

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

KLUB

VZPOMÍNKY NA TISÍCOVÉ NÁVŠTĚVY

AFK SLAVOJ PODOLÍ OSLAVIL STO LET

TEXT: RENÉ MACHÁLEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Na Podolí dříve chodily houfy diváků.

Kulatiny a hned stoleté oslavil v červnu fotbalový klub AFK Slavoj Podolí Praha – jeden z největších klubů v Praze 4, který musel i v roce svého velkého jubilea zapomenout na návrat do nejvyšší pražské soutěže, o který už léta marně usiluje. To ale neznamená, že by v Podolí úctyhodnou stovku vůbec neoslavili.

„Žádné slavné soupeře jsme si ale nepozvali. Amfora nebo stará garda reprezentace u nás hrály už dřív, takže jsme nyní udělali radost sami sobě. V hlavním utkání dne proti sobě nastoupily týmy složené z bývalých hráčů AFK Podolí a Slavoj Praha ve věku nad 45 let. Další utkání se hrála po celý den,“ říká člen výboru a jeden z organizátorů oslav Ladislav Čmelík.

Než mohl klub slavit stovku, musel vybojovat řadu bitev na hřišti i mimo něj a provázela je řada zajímavostí. FK Sparta Podolí vznikl v roce 1912, a to díky velkému zájmu o fotbal, když existenci klubu povolila tehdejší politická správa. Z historických dokumentů je ale patrné, že první dresy, kopáčky a branky získal podolský klub z policejní stanice, a to jako náhradu poté, co se hráči Karlu Havelkovi ztratili během zápasu svetr.

ZASE TEN HAVELKA...

Fotbal měl v této době ale také své odpůrce. O tom svědčí i příhoda, kdy se při utkání s SK Braník zranil opět Karel Havelka. Ten se posléze rozhodl navštívit lékaře Čermáka, který jej ale odmítl ošetřit, protože byl zarputilým odpůrcem kopané. Činnost klubu pak byla přerušena první světovou

válkou. Po jejím skončení se však pokračovalo.

Dalším těžkým okamžikem byl pro podolský klub rok 1934, kdy musel opustit hřiště na Dvorecké louce, kde hrál od svého vzniku. V tu chvíli vyznavačům míče kopaného pomohl tehdejší starosta Prahy XV František Raichl, jenž stál v čele klubu. Hlavně jeho zásluhou byl získán pozemek na Kavčích horách, kde bylo vybudováno nové hřiště (1936).

V sezoně 1939–40 si AFK Podolí vybojoval postup do I. A třídy a výkony týmu byly takové, že na zápasy cho-

dilo kolem tisíce až 1500 fanoušků, o čemž se v dnešní době může zdát nejen fotbalistům v Podolí, ale i většině druholigových oddílů. V pozdější době se také hráči Podolí Žák a Sýkora posunuli do pražské Sparty a Kedles s Nápravníkem a Davidkem zamířili do Viktorie Žižkov. Dvě stovky fandů v tomto období chodily i na podolský dorost, který v roce 1941 postoupil až do finále pohárové soutěže proti Spartě. Duel se hrál jako předzápas derby pražských „S“ a sledovalo jej víc než třicet tisíc diváků.

AFK SLAVOJ PODOLÍ PRAHA

Rok založení: 1912 ■ **Vývoj názvu klubu:** FK Sparta Podolí, AFK Podolí, Sokol Podolí, Baník Podolí, TJ Podolí, AFK Podolí Praha, AFK Slavoj Podolí Praha ■ **Úspěchy:** v nejslavnější novodobé éře si klub zahrál dvě sezony pražský přebor ■ **Současnost:** I. A třída, skupina B ■ **Počet týmů:** tři týmy mužů („A“ – I. A třída, skupina B, „B“ – I. B třída, skupina A, „C“ – II. třída, skupina C, starší dorost, starší žáci – jeden tým, mladší žáci – dva týmy, starší a mladší příprava po dvou týmech

MARNÁ SNAHA O PŘEBOR

Největšího úspěchu pak dosáhl klub v roce 1999, kdy vybojoval postup do městského přeboru. Jenže jakmile z této nejvyšší pražské soutěže sestoupil, už se mezi elitu hlavního města neprobojoval. „*Lámeme si s tím stále hlavu, čím to je, že se nám už více než deset let nedaří vyhrát I. A třídu, ale zatím marně,*“ naznačuje dlouholetý člen oddílu, bývalý hráč, trenér a funkcionář Ladislav Čmelík.

AFK Slavoj Podolí by pražský přebor určitě slušel. „*Nedaří se nám vychovat pro áčko hráče z mládežnických kategorií, kteří by měli podolský klub v srdci, byli klubisty. Chce to vytvořit partu, která fotbalem bude žít. Je mi jasné, že je to všechno v Praze složitější než mimo hlavní město. Tam po fotbale kluci posedí, rozeberou zápas, dají si nějaké to pivko. Tady je to jiné, hráči po zápase spěchají k rodinám, za zábavou nebo do práce,*“ přemítá Čmelík s tím, že možným důvodem také mohou být začátky domácích zápasů v sobotu v 10.15.

„*Tento termín má vliv i na počet fanoušků, kteří k nám chodí. Je jich hodně málo, takže podpora pro hráče od fanoušků není moc velká*“ mrzí zkušeného funkcionáře a okamžitě láká fanoušky k návštěvě zápasu do areálu na Kavčích horách. „*Vyrazit k nám mohou celé rodiny. Když se ženy nebudou chtít podívat na zápas, mohou využít k procházce hezkého prostředí, v němž se náš areál nachází. Věřím ale tomu, že k nám budou fanoušci chodit hlavně na dobrý fotbal a nejen s rodinou na vycházku.*“ ▶

PRO MÍČ NA PRAMICI

Fotbalovou radost začali hráči Podolí rozdávat v roce 1912 na hřišti na Dvorecké louce v takzvaných Modrých lázních. Branky tehdy tvořily jen tyčky a kousky zbytků rybářských sítí. Když se pak střelec opřel do míče, museli pro něj hráči do Vltavy na vypůjčené pramici. Na rybáře si podolští fotbalisté přestali hrát po roce 1935, kdy přesídlili na Kavčí hory, kde působí dodnes.

„Nejdřív jsme měli jedno velké škvárové hřiště, to bylo snad největší v Praze. Postupem času jsme vybudovali podobná hřiště dvě,“ vzpomíná na počátky na „Kavkách“ člen klubového výboru a jedna z postav podolského fotbalu Ladislav Čmelík. Klub se nakonec dočkal i travnatého koberce, nejprve přírodního a poté i moderního umělého. Ten doplnilo i osvětlení. Podolskému klubu rovněž zprvu prospěla výstavba areálu České televize, protože fotbalisté koncem osmdesátých let získali pro své potřeby zděnou budovu bývalé Konstruktivy. *„Postupem času jsme začali její horní patro pronajímat a povedla se nám velku nevidaná věc. Díky dobrému hospodaření a příjmu z pronájmů jsme dokonce naspořili peníze, které jsme použili na nový travnatý povrch,“* vrací se ve vzpomínkách k příjemným momentům klubové historie Čmelík a připomíná velkou zásluhu tehdejšího předsedy Miroslava Kaňky, bez kterého by klub nejspíš své zázemí a zděnou budovu nikdy nezískal. Pozemky, kde klub působí, ale po sa-

metové revoluci získala Česká televize. Nejprve za ně fotbalisté Podolí platili symbolickou korunu, jenže nájem postupně narůstal a dnes šplhá k sumě 160 000 korun ročně. *„Snažili jsme se pozemky vykoupit, ale nedaří se to ani za tržní cenu. Část pozemků pod hřišti a pozemky pod naší budovou patří ČT a my tak paradoxně platíme peníze státu, místo aby stát finančně podporoval nás,“* krouť hlavou Čmelík.

Po fotbalové stránce sice Podolí chybí přebor, ale dlouho se pyšnil výtečnou prací s mládeží. V dobách největšího rozkvětu měl klub tři týmy dospělých a čtrnáct mládežnických celků. Teď je to ale s mládeží čím dál složitější. *„Hodně nám ublížilo uzavření mládežnických soutěží. Naši starší žáci měli v roce 2010 právo jít do první ligy, a místo toho se po uzavření soutěží ocitli v přeboru. První ligu dnes mohou hrát jen kluby, které splňují určitá, celkem přísná kritéria. My je nespĺňujeme, a tak nám mladí fotbalisté odcházejí za vyšší soutěží jinam. Z osmnácti hráčů, kteří tehdy divizi žáků vyhráli, jich hned dvanáct odešlo. Mladší dorost se nám úplně rozpadl,“* smutní funkcionář Podolí.

I tak se ale dál snaží lákat mladé talenty k fotbalu, když klub spolupracuje se ZŠ Bítovská. *„Jediná cesta pro kluby je mít přípravky přímo někde u školy. Když je hřiště daleko, je problém tam děti dostat. Ochota rodičů je menší, mají hodně pracovních starostí a nemají tolik času. Přesto se snažíme pracovat s dětmi i dál, ale je to čím dál složitější.“* ■

GALERIE ZNÁMÝCH TVÁŘÍ ANEB OD KREJČÍHO PO SALAVU

I když je vrcholem fotbalistů z Podolí účast v městském přeboru, přilákal klub do svých řad na různě dlouhou dobu celou řadu osobností. Najdeme mezi nimi například jeden z největších talentů českého fotbalu současnosti Ladislava Krejčího, jenž v podolském klubu začal kariéru. Momentálně válí za Spartu, která si jej cení na 150 milionů korun. V klubu hrál i jeho otec a Krejčího dědeček několik sezon áčko Podolí úspěšně trénoval.

Osobnosti působily v Podolí už v dávno historii. Tým trénoval třeba Mirko Paráček, sportovec-atlet, fotbalista, kouč, ale také básník a beletrista. Jako sprinter se stal sedmkrát mistrem republiky v bězích na 100 a 200 metrů i ve sprinterském trojboji. V dorostenecké kategorii nastupoval v obraně podolského týmu také známý DJ Petr Salava, manažer fotbalového týmu známých osobností Amfora, s nímž objel celý svět. Mladší dorost v klubu naopak připravoval z pozice kouče současný trenér Příbrami David

Vavruška. Jednu sezonu pak vedl jako hlavní kouč A mužstvo Podolí také Petr Packert, jenž si během kariéry zahrál za pražskou Duklu či vršovické Bohemians. V roli trenéra pak vedl třeba výběr Československa do 21 let či slavný řecký Panathinaikos.

Největší sportovní úspěch klubů, kterým byl postup do přeboru (1999), je neodmyslitelně spojen s působením někdejšího československého reprezentanta Františka Jakubce. Ten si na klubové úrovni zahrál za Bohemians Praha, v zelenobílém dresu pak slavil i mistrovský titul a za „klokany“ si zahrál i semifinále tehdejšího Poháru UEFA. V klubu nyní připravuje B mužstvo a také se stará o přípravu nejmladších klubových nadějí.

Z hráčů, kteří váleli v první lize, si za Podolí zahrál mimo jiné také Pavel Medynský, současný asistent kouče v prvoligovém Hradci Králové. Speciální místo mají v sestavě Podolí také sportovní novináři. V současnosti za „běčko“, pokud mu to čas dovolí, nastupuje například redaktor České televize David Kozohorský. ■

Areál na Kavčích horách působí sympaticky...

... stejně jako místní občerstvení.

STADION AFK PODOLÍ

Název: areál na Kavčích horách ■ **Adresa:** Na Hřebenech II/1062, Praha 4-Podolí ■ **Dopravní spojení:** metrem do stanice metra C Pražského povstání a odtud autobusem 148 do zastávky Kavčí hory a odtud pár minut pěšky do areálu klubu, případně ze stanice metra Pankrác autobusem 188 do stejné zastávky ■ **Počet hřišť v areálu:** dvě hřiště, jedno hlavní s travnatým povrchem, druhé s umělým povrchem

PROFESE

NEJSME TI ZLÍ

ZÁLOŽNÍK BRANÍKA JAN MIKEŠ PRACUJE JAKO AUDITOR VE VÝZNAMNÉ NADNÁRODNÍ FIRMĚ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Jak říká titulke, auditoři nemusejí být jen ti zlí.

Existuje dost povolání, která se dají označit za neobvyklá. Když je navíc vykonává aktivní fotbalista, může kdekoho napadnout, že jde o takřka neuvěřitelnou kombinaci. Typickým příkladem je hráč týmu ABC Braník JAN MIKEŠ: pětatřicetiletý střední záložník je auditorem v celosvětové síti poradenských a auditorských společností. Zpocený dres tak mění za padnoucí oblek a debaty s rozhodčími za jednání s nejvýznamnějšími světovými firmami.

Jak se vlastně ke specifické práci auditora člověk dostane? „Vystudoval jsem VŠE, ovšem konkrétně obor statisticko-pojistné inženýrství, který se zrovna neshoduje s tím, co dělám. Po škole jsem vyjma zhruba dvouleté anabáze v obchodě šel rovnou sem, kde jsem začínal jako asistent a postupně během sedmi let vykrácel cestu až do pozice, ve které jsem teď, tedy manažera auditu,“ přibližuje. Postavení, na něž záložník Braníka ve společnosti KPMG dosáhl, je vel-

mi prestižní. „Co se hierarchie týče, moje pozice je asi šestá z osmi, které tu existují. Kdo ví, třeba se časem dostanu ještě výš, pořád je kam stoupat,“ netají ambice.

ANGLIČTINA DÍKY SERIÁLŮM

Popsat, co se vlastně skrývá pod pojmem auditorství, respektive funkcí manažera auditu, je pro laika dost obtížné. „Pokud lidi nevědí, co je to třeba účetní závěrka, je těžké to vysvětlovat. Jednoduše řečeno: Hlavní náplní auditu je zkontrolovat účetní závěrku, což jsou výsledky firmy za uplynulý rok,“ nastiňuje Honza. „Zešíroka řečeno to funguje tak, že vlastník nějaké firmy si zvolí management, který tu společnost fakticky řídí. A vzhledem k tomu, že nad ní pak vlastně nemá konkrétní dohled, si objedná audit, aby zjistil, jestli management řídí firmu tak, jak on očekává,“ vysvětluje. Auditoři jsou tedy jakýmsi interními kontrolory hospodaření určité firmy. „My v podstatě vlastníka do určité míry ujistíme, že výsledky, které prezentuje management, tedy všechny dosažené výnosy, zisky a podobně, jsou pravdivé,“ dodává. A jak vypadá praxe? „Sestaví se tým, kde nejvýš je partner zakázky a pak manažer, což jsem ve většině případů já. Podě mnou je pak skupina od dvou do zhruba osmi lidí, která fyzicky pracuje

na místě, tedy v sídle firmy. Projíždí účetní záznamy a všechno, co je potřeba. Kontrolují, testují,“ pokračuje. Délka komplikovaného procesu je pochopitelně odvislá od velikosti společnosti. „Jedna zakázka může trvat dva dny, jiná třeba měsíc. Za rok se tak dá zauditovat odhadem dvacet velkých firem nebo padesát malých.“ Jan Mikeš je jako manažer auditu v permanentním zápřahu, v jednom týdnu mu totiž může běžet několik zakázek najednou. Vzhledem k velkému vytížení se tak jeho práce rozhodně nedá označit přívlastkem stereotypní. „Dopoledne můžu být u jednoho klienta, odpoledne pak u jiného, vzdáleného třeba sto kilometrů. Pak je to hodně o komunikaci, konferenčních hovorech a samozřejmě i o sezení u počítače. Konkrétně e-mailová komunikace zabírá spoustu času, ale jinak to nejde,“ krčí rameny.

Debaty se zahraničními klienty samozřejmě vyžadují bezchybnou angličtinu a v tomto ohledu nemá Honza problémy. „Dvakrát jsem byl na čtyři v měsíce v USA, to mi dalo jazykově hodně. A pak taky hraní počítačových her a sledování seriálů v původním znění,“ směje se.

FOTBAL DOBÍJÍ BATERKY

Termíny jako kontrola, inspekce či audit vyvolávají v mnoha lidech nepříjemné, až nepřátelské pocity.

Vyprávět o své práci nemá Honza problém.

Práce auditora v celosvětové síti poradenských společností není tím, co vystudoval...

... nicméně v KPMG je Jan Mikeš spokojený.

Honzovi však jeho profese soky ne nadělala. „My nejsme ti zlí, akorát na eventuelní chyby upozorňujeme. Je na vlastníkovi firmy, jestli náš pohled na určitý problém sdílí, nebo má jiný názor. Každopádně se díky naší práci dozví o chybách včas a vyhne se trablům s finančkám. Většinou se tedy setkáváme s přátelským přístupem,“ usmívá se.

Hodně pracujících fotbalistů se potýká s typickým problémem, tedy skloubením zaměstnání a sportu. Jan Mikeš však podobné trable nemá. „Není to úplně nejjednodušší, ale všechno stíhám. Když jsem v KPMG před lety začínal jako asistent, čas mi určoval vedoucí týmu, to bylo pochopitelně o domluvě. Ale jak jsem v hierarchii postupoval výš, začal jsem o svém volnu rozhodovat sám. Dnes je to tak, že se v uvozovkách pustím na trénink a večer dodělám práci, která je potřeba,“ popisuje.

Jan Mikeš si nedává volno jen na zápasy Braníka, hraje totiž i „Hanspaulku“ a Strahovskou ligu. Díář má tak doslova nabitý fotbalem. „V pondělí je zápas Hanspaulky, v úterý trénink v Braníku, ve středu Strahovská liga, ve čtvrtek znovu trénink a v sobotu zápas,“ vypočítává.

Zbylé dny pak věnuje rodině, která je čerstvě bohatší o jednoho člena. „Před dvěma měsíci se nám narodil kluk Ondra, takže se teď snažím trávit co nejvíc času s manželkou a mrňousem,“ říká s úsměvem. Pravidelných a vydatných porcí fotbalu se zatím nepřejdl. „Mě spíš vyštáví, že nemám pohyb. Když nehraju, cítím se hůř, unavený. Fotbal mi dobíjí baterky.“ Jako malý capart kopal Jan Mikeš za ČAFC, kde vydržel do patnácti let, pak si kvůli problémům s koleny musel dát od fotbalu pauzu. „Znovu jsem se k němu vrátil v Újezdu Praha 4, odkud si mě následně trenér vzal do Braníka. Kouč odešel asi po dvou měsících a já zůstal doteď, kroutím už dvanáctý rok,“ usmívá se.

Co se profesní kariéry týče, Honza si stále dává vysoké cíle. S fotbalem už to tak žhavé není. „Myslím, že do čtyřiceti budu schopen úplně v pohodě hrát. Co bude dál, se uvidí. A nějaké konkrétní mety? Chtěl bych, aby se nám konečně podařilo postoupit do přeboru, protože se vždycky matláme těsně pod špičkou. Pokaždé chybí tak dvě výhry. Snad to vyjde teď, mladí kluci dorůstají a budou zase lepší. Braník by si přebor zasloužil a podle mě na něj má,“ uzavírá. ■

LETOVÝ I „METROVÝ“ DISPEČER

Profesní složení týmu ABC Braník je pestré. Kromě auditora Jana Mikeše byste tu našli třeba letového dispečera (Michal Šalanda) a jeho kolegu z podzemí. Jan Kolář je totiž řidičem provozu v metru, tedy jakýmsi „metroovým dispečerem“. Modrobílé barvy hájí i dva policisté, pak už jde o klasiku v podobě spousty studentů.

JAN MIKEŠ

Věk: 35 ■ Profese: auditor ■ Klub: ABC Braník ■ Pozice: střední záložník

INZERCE

Právě vychází

NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!

GÓL jen za 10 korun!

Fotbal je o gólech, GÓL je o fotbale!

gól

TRÉNINK

JAK SPRÁVNĚ REGENEROVAT?

PORADNA JIŘÍHO FORMÁNKA, TRENÉRA
A PROVOZOVATELE STRÁNEK WWW.TRENINK.COM

FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Zranění, nebo jen únava? Druhý
problém vyřeší regenerace!

Současná podoba fotbalu v sobě spojuje velké zatížení – v tréninkovém procesu a především v soutěžních utkáních – s celou řadou dalších vlivů. Jak velikost zatížení, tak vedlejší faktory mohou být pro hráče velmi stresující a v důsledku negativně ovlivňovat jejich výkon.

Celá řada problémů, které se u hráčů projevují, je způsobena nedostatečnou regenerací.

Na jedné straně buď regenerace neprobíhá vůbec, nebo v nedostatečném rozsahu a kvalitě. Zásahu na tomto nevyhovujícím stavu mohou mít trenéři, kteří ji nezařazují jako součást tréninkového procesu, i hráči, kteří plán regenerace ignorují nebo nepovažují za důležitý. Problém může být i na straně zodpovědných osob ve vedení klubu, které výdaje za regeneraci považují za vyhozené peníze.

Na druhé straně nastává problém tehdy, když hráči mají naordinovaný velmi intenzivní trénink, který je upřednostněn před regenerací. Mezi jednotlivými výkony se pak fotbalisté nedokážou plně zregenerovat a zotavit.

Následně dochází k nárůstu únavy, která se s přibývajícím počtem utkání a tréninků kumuluje. Pokud není nalezena rovnováha mezi zatěžováním a odpočinkem, tak obvykle dochází u hráčů k poklesu výkonnosti.

Regeneraci je možné popsat jako proces, který obnovuje pokles fyzických a mentálních schopností organismu hráčů po předchozím tréninkovém nebo zápasovém zatížení.

Avšak regenerace nenastává jen po skončení utkání nebo fotbalového tréninku, ale probíhá s různou intenzitou neustále. Cílem fotbalových trenérů musí být, aby hledali a využívali nové metody a prostředky, které rege-

Opakem časně regenerace je pozdní regenerace, která je obvykle součástí přechodného tréninkového období (červen, listopad, prosinec). Je zaměřena jak na fyzickou, tak i na psychickou regeneraci. Uplatňujeme ji po skončení soutěžního období.

Někdy se pro tento typ regenerace používají termíny jako rekondice nebo kondičně regenerační tréninkové bloky. Cílem je zotavit hráče, kteří jsou

Psychicky unavený hráč není schopen soustředit se na konkrétní situaci, vnímat a přijmout nové informace, projevuje se to roztržkaností, špatným odhadem nebo třeba také zúžením zorného pole hráče. Psychická únava hraje negativní roli jak při tréninku, tak i při utkání. U fotbalu je tento stav snadno rozpoznatelný. U hráče se zhoršuje kvalita hry, není schopen dodržet stanovenou taktiku, klesá pozornost a přesnost při řešení herních situací (například přihrávky), hráč nepředvídá vývoje hry. Velice často hráči neadekvátně a podrážděně reagují například na přestupky proti pravidlům nebo se dopouštějí nedisciplinovaností ve hře.

neraci zkvalitňují a výrazně zkracují dobu jejího trvání.

1. FORMY REGENERACE

Regenerace, která přímo navazuje na tréninkovou jednotku, nebo je její součástí, se nazývá v odborné literatuře jako časná regenerace. Hlavním cílem časně regenerace je rychlá likvidace akutní únavy po předchozím zatížení.

unavení z celoroční přípravy a soutěže. Snahou je zachovat si výkonnost na požadovaném stupni. Důležitá je také psychická relaxace.

K rychlému odstranění únavy po náročném zápase či tréninku můžeme využít teplé či studené vody. Proti jiným metodám mají vodní procedury komplexní a rychlé účinky. Protože voda vede teplo rychleji než vzduch, je pro naše účely vhodným médiem, zkracuje trvání vlastní procedury. Efekt použi-

té teploty závisí na rychlosti a době, po jakou podnět působí. Delší podnět studenou vodou působí dráždivě a tonizačně (posiluje organismus), teplejší voda působí relaxačně a tlumí bolest, horká voda bolest naopak zesiluje. K těmto tepelným faktorům přistupuje ještě efekt proudění vody: mírné proudění teplé vody působí relaxačně a sedativně, procedury, při nichž se rychle střídá tlak a případně i teplota, působí vysloveně dráždivě.

Výhodou studených procedur je jednoduchost provedení i krátká doba trvání (okolo 1 minuty). K zotavení organismu se používá převážně teplých procedur: teplé lázně uvolňují nadměrné svalové napětí.

2. PASIVNÍ REGENERACE

Pod pojmem pasivní regenerace si představme činnost hráčova organismu během zátěže a především po ní, kdy nejsou v rovnováze všechny tělesné fyziologické funkce.

Organismus hráče se vrací na úroveň výchozích hodnot, respektive jsou superkompenzačním mechanismem navýšeny proti výchozím hodnotám. Je to přirozená vlastnost, která probíhá podle daných zákonitostí a bez hráčova zásahu.

Základní formou pasivní regenerace je spánek. Spánek je přirozenou potřebou každého člověka, která umožňuje

obnovu funkce zejména nervového systému. Jakékoliv poruchy spánku vedou k významnému poklesu výkonnosti sportovce.

Kromě spánku do pasivní regenerace řadíme koupele, masáže, saunování, slunění, působení tepla a jiných fyzikálních prostředků.

Potřeba spánku je u člověka individuální, obvykle se uvádí, že optimální doba je osm hodin. Pokud to je trochu možné, tak je při velkém tréninkovém zatížení dobré dodržet uváděných osm hodin s tím, že každá půlhodina navíc je přínosem.

3. AKTIVNÍ REGENERACE

Aktivní regenerace zahrnuje všechny metody a procedury, které se používají programově a cíleně k urychlení celého pochodu regenerace. Pokud k procesu urychlení zotavení využijeme nějaké pohybové aktivity, jedná se o aktivní odpočinek.

K nejčastěji užívaným formám aktivní regenerace patří běh nízké intenzity, kompenzační cvičení, strečink, cvičení ve vodě a provozování sportů cyklické povahy s mírnou intenzitou, kde zapojujeme svaly, které byly namáhány předchozí aktivitou, obvykle během utkání nebo náročného tréninku. V případě, že se podaří urychlit průběh zotavňovacích procesů, tak se otevírají možnosti zvýšeného tréninkového zatížení a dosažení lepších herních výkonů.

Nelze říct, že aktivní forma regenerace je lepší než pasivní. Vždy jde o jejich kombinaci.

4. TRÉNINKOVÝ PROCES A REGENERACE

V přípravném období je cílem regenerace především odstraňování únavy, která vznikla z postupně zvyšovaného tréninkového zatížení. Z hlediska regenerace sil zde využíváme zejména masáž odstraňující únavu a vodní procedury uzpůsobené jako relaxační prostředky včasné fáze regenerace.

V soutěžním období se snažíme pomocí jednotlivých forem regenerace vytvářet a udržovat dobrý psychický a fyzický stav hráčů, což je předpokladem pro podávání kvalitních jak individuálních, tak týmových výkonů.

Po utkání, ve včasné fázi regenerace sil, aplikujeme v souladu s potřebami odstranění únavy mírnou masáž odstraňující únavu a mírné formy vodních procedur, případně i saunu.

Jako regenerační prostředek má sauna největší význam v období celkové únavy sportovce, spojené se zvýšeným napětím svalů a zvýšenou duševní tenzí. V soutěžním období není vhodné zařazovat saunu více než jednou týdně. V přípravném období lze saunování zařadit klidně až třikrát týdně. V přechodném období se sauna většinou zařazuje dvakrát týdně. Nejvhodnější je v den, kdy v jednotlivých mikrocyclech je zařazena méně intenzivní nebo žádná tělesná zátěž. Saunování je nejvíce vhodné dvě hodiny po večeri, aby potom mohl následovat spánek.

Superkompenzace po zatížení zvyšuje úroveň energetického potenciálu.

Kompenzační cvičení mají v rámci regenerace zajistit správnou funkci pohybového systému. Posturální a fázické svaly pohybového systému mohou být v důsledku přetížení a nedostatečného či asymetrického zatěžování v nerovnováze, mohou tak vznikat svalové disbalance. Kompenzační cviky jsou velmi pomalu prováděné a řízené pohyby k protažení (strečinku) zkrácených svalů. Příklady kompenzačních cvičení najdete na webu <http://www.lhradira.eu/cviceni#1>

5. DOPLŇKOVÉ SPORTY

Především v případě pozdní regenerace je vhodné zvolit správný sport, kdy hráči budou zapojovat především ty svalové skupiny, které nejsou zatíženy v případě přípravného a soutěžního období.

V případě vhodně zvoleného sportu může trenér částečně nahradit kompenzační cviky, ale ty není nikdy možné vynechat úplně.

Jiný sport je ale důležitou součástí psychického odpočinku, kdy dochází k duševnímu uvolnění a regeneraci mentálních schopností. Dobře zvolený sport nabourá stereotyp z monotónnosti tréninkového procesu, který se přes veškerou snahu trenérů obvykle dostaví.

V případě, že se jako trenéři nerozhodnete pro kolektivní sport, tak ideálním doplňkovým sportem je plavání, které organismus hráče zatěžuje symetricky.

Velice oblíbený je po podzimním soutěžním období lední hokej. Jeho zařazení je ale limitováno tím, že ne vždy se mohou zapojit všichni hráči. Populární je i basketbal či plážový volejbal.

Regenerace se týká fotbalistů prakticky všech výkonnostních úrovní i věkových kategorií. Potřeba regenerace roste s náročností tréninkového procesu a počtu utkání. U profesionálních fotbalistů se regenerace sil pokládá za samozřejmou součást tréninkové jednotky a může dosahovat poloviny z tréninkového času. U amatérů to neznamena, že musí být celý trénink věnovaný pouze regeneraci. Strečink, kompenzační cvičení, případně jiná sportovní aktivita předchází fyzické i psychické únavě a řeší svalové disbalance. Efekt není okamžitý, ale přichází postupně. Pokud někdo trénuje 2x týdně, tak se prakticky vše vyřeší pasivní regenerací. Když jsou čtyři tréninky týdně, měla by být velká část tréninku po zápase věnována regeneraci.

Jaký je rozdíl mezi regenerací a rehabilitací? Tyto dva pojmy bývají často zaměňovány nebo považovány za stejné, přestože se významně liší. Rehabilitace se nezabývá zdravím hráče, cílem je urychlit léčbu zraněného hráče a zajistit co nejrychlejší návrat do tréninkového procesu. Regenerace se týká zdravého hráče a snahou je urychlení zotavovacích procesů a odstranění únavy, která vznikla tréninkovým nebo zápasovým zatížením, případně doprovodnými vlivy, jako je cestování na utkání.

Cílem tréninkového procesu je dosáhnout u hráčů superkompenzace, což je stav, který umožňuje další zvyšování tréninkového zatížení, a tím pádem i výkonnosti hráče. Superkompenzaci nazýváme jev, ke kterému dochází po předchozím zatížení a který zvyšuje úroveň energetického potenciálu, a to v důsledku předchozího tréninkové činnosti. Dochází nejenom k obnově, ale navíc navýšení úrovně energetických zásob. Větší množství energetických zásob umožňuje zařadit intenzivnější nebo náročnější cvičení. Jinými slovy: během tréninku nebo utkání dochází k zatěžování organismu hráčů, poté přichází úrava, po skončení se organismus zotavuje, pak přichází superkompenzace. Pokud jsou podněty malé (podprahové), nesplňuje trénink svůj účel. Pokud jsou podněty příliš velké, dochází k postupnému vyčerpání energetických zdrojů organismu. Je-li doba odpočinku nedostatečně dlouhá, k superkompenzací nedochází, naopak se mohou projevit příznaky chronické únavy a přetrénování.

TIPOVAČKA PFS

Druhý ročník soutěže pro všechny fanoušky a znalce pražského fotbalu! Zaregistrujte se na www.fotbalpraha.cz, tipujte výsledky utkání **PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ** a vyhrajte některou z hodnotných cen! **NOVĚ I SOUTĚŽ KLUBŮ!**

FOTO MĚSÍCE

ZPĚVÁK, NEBO FOTBALOVÁ OSOBNOST?

Kdepak, internacionál Antonín Panenka nefuší do řemesla Karlu Gottovi. Jako čestný host se zúčastnil slavnostního zahájení juniorského turnaje týmů ze střední a východní Evropy a popřál fotbalovým talentům štěstí. (informujeme na str. 16-17 – pozn. red.).

FOCENO: 22. ČERVENCE 2012 BĚHEM UNICEF CEE CUPU 2012 **AUTOR:** ONDŘEJ HANUŠ

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

*Vážení přátelé,
jedním ze základních cílů Pražského
fotbalového svazu je rozvoj a podpora
mládežnického fotbalu. Jsme rádi, že se
k této podpoře můžeme připojit, a proto
se cestovní kancelář ALEXANDRIA
stala hrdým partnerem nového projektu
Neberte nám naši hru.*

Kromě podpory tohoto projektu jsme pro všechny členy a příznivce Pražského fotbalového svazu připravili speciální slevy na naše zájezdy:

14 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– letecké zájezdy“

9 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– zájezdy autobusovou a vlastní dopravou“

5 % na zájezdy z Last minute nabídky
CK Alexandria

Slevu je možné uplatnit z katalogové ceny osoby na pevném lůžku. Slevu není možné sčítat s jinými výhodami, slevami, akčními či speciálními nabídkami. Slevu nelze uplatnit u vybraných zájezdů.

Pro uplatnění těchto slev a další informace k této nabídce navštivte naše pražské pobočky na níže uvedených adresách nebo nás kontaktujte telefonicky či e-mailem

ALEXANDRIA

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Galerie Fenix (otevřeno denně)
Freyova 945/35 190 00 Praha 9
Tel.: 211 138 591 Fax: 211 138 595
E-mail: vysocany@alexandria.cz

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu:

Rezervační číslo objednaného zájezdu: Fotbalový klub:

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ